

KALOTASZEGI ÉNEKEK

A csizmámra sárga patkót veretek	5
A fiastyúk a fiastyúk magasan száll az égen	43
A hajnali csillag ragyog	33
A kalapom, a kalapom félig selyem	50, 60
A marosi füzes alatt.....	66
A puszta tetején	6
A reguta búval éli világát	58
A türei határon.....	9
A türei hegy alatt, de hegy alatt	41
Ablakomba besütött a holdvilág.....	8
Addig megyek, míg a szememmel látok	18, 31
Ágas-bogas a diófa teteje	60
Amerre én járok még a fák is sírnak	19
Amott kerekedik egy fekete felhő	62
Arra kérem az én Jóistenemet.....	7
Árus cigány, törjön el a muzsikád	38
Árva vagyok még a nap sem.....	6
Az én kis pej lovam.....	12
Az én kis pejlovam nem szereti a szénát	7
Az ökör a földet nem magának szántja	44
Azt gondolja, ki nem tudja	53
Azt gondoltam, hogy nem leszek.....	15
Azt gondoltam, hogy nem leszek katona	32
Balaton közepe náddal van kerítve	40
Bánat, bánat, keserűség	53
Becskereki, Becskereki	46
Befogom a hat ökröm a járomba.....	18
Béres vagyok, részes	21
Bonchidai nagy hegy alatt	70
Bú ebédem, bánat napom.....	34
Bujdosik az árva madár	11
Bújdosik az árva madár	19, 30
Búsulni sohasem tudtam.....	10
Csá Bodor a borozdába	4
Csak azt mondd meg, jó galambom,.....	70
Csak titokba, csak titokba.....	13
Csak titokban akartalak szeretni	31
Császárkörte nem vadalma	49
Csillagok csillagok szépen ragyogjatok	68
Csillagtalan setét éjjel	57
Darutollam lehajlott, lehajlott.....	21
De szeretnék zöld erdőbe fa lenni	66
Édesanyám férjhez adott	41
Édesanyám is volt nékem, de már nincs.....	23
Édesanyám mi van a kötényében	14
Édesanyám rózsafája.....	10, 15
Édesanyám rózsafája, másképp	23
Édesanyám sok szép szava	62
Édesanyám úgy szeretett	65
Édesanyám, ha bejön Kolozsvárra	40
Édesanyám, mért szültél a világra	67
Édesanyám, mi van a kötényébe	25
Ej, darumadár fészket rakja a pusztán.....	22
Ej, de a türei nagy híd mellett	29
Ej, nem mind arany, nem mind ezüst	29
Ej, nem szeretem az idők járását	32
Elmennél-e, elhagynál-e.....	5
Elmúltak a mézes hetek	52
Én az éjjel nem aludtam egy órát	60
Én vagyok a falu rossza	4
Engem anyám megátkozott	13, 22, 34
Erdély körül van kerítve	8
Erdélyország az én hazám, nem német	26
Esik eső ház ereszen lecsorog.....	11
Esik eső, ház ereszen bécsorog	31
Esik eső, szakad, szakad	52
Este mikor én lefekszek mindig kilenc óra	43
Este vagyon, tízet ütött az óra	16
Fehér fuszulykavirág	36
Felmásztam a kemencére	68
Felszállott a kakas a meggyfára	42
Felültem a széles világ lovára	28
Fenn a hegyen erdő szélén.....	5
Fényes csillag kezd ragyogni az égen.....	16
Fordulj kedves lovam napszentület felé	46
Gyere, pajtás katonának	21
Gyöngyvirágos a türei nagytemplom.....	12, 29
Ha bémegek a mérai csárdába	35
Ha elindul az a vonat, hadd menjen	31
Ha felmegek Kolozsvárra	66
Ha kimegek a doberdói harctérre	17

Ha kimegyek a türei nagy hegyre	27
Ha kimegyek a türei nagyh	14
Ha meguntál édesanyám tartani	7
Ha te csóka csicsóka	37
Hai, mândrâ sâ ne iubim, mâi	70
Hajtsd ki babám az ökröket	13
Hallod, babám, mit fütörész a rigó	48
Hallod-e te szelídecске	47
Haza is kéne már menni	32
Hej, mikor én felülök szürke paripámra	20
Hidegen fújnak a szelek	69
Hogyha tudtad, hogy nem szeretsz	54
Hová mész te három árva	13
Húzzad, cigány, szakadjon meg a húrod	38
Ilik a tánc a rongyosnak	43
Jaj, de búsan harangoznak	50
Jaj, de búsan harangoznak a toronyba'	56
Jaj, de széles, jaj, de hosszú az az út	9
Jaj, de szépen harangoznak	22
Jaj, Istenem, adj egyet	10
Jó estét, jó estét, de nem mindenkinek	21
Jól gondold meg, rózsám	45
Jól meggondold, rózsám, elejét-utolját	70
Kapitány úr, arra kérem	51
Kaszárnya, kaszárnya	25, 66
Kék ibolyát ültettem a pohárba	62
Két fa között kisütött a holdvilág	56
Két szivárvány koszorúzza az eget	25
Kicsi leány, nagy a csicse	40
Kicsi madár, mért keseregsz az ágon	5
Kicsi tulok nagy a járom	72
Kicsi tulok, nagy a járom	59
Kihajtottam virág ökröm a rétre	17
Kilenc tulkot hajtottam a vásárba	16
Kimegyek a doberdói harctérre	17
Kimegyek a hegyre, lenézek	11
Kimegyek a hegyre, lenézek a völgybe	6
Kimentem a zöld erdőbe kék ibolyát szedni	35
Kis koromba árvaságra jutottam	5
Kis pej lovam megérdemli	14
Kis pej lovam megérdemli a zabot	18
Komámasszony kakasa, kakasa	49
Künn a réten lekaszálták a szénát	40
Le az utcán, szép csendesen lefelé	67
Lement a nap a hegy megé	22
Magasan repül a daru	57
Már Füzesből kihajtották a nyáját	72
Már minálunk csépelik a ződ búzát	56
Meg akartam házasodni	63
Még az úton lefelé sem mehetek	41
Megátkozott engem az édesanyám	38
Mikor a szolganak telik esztendeje	6
Mikor mentem a faluból kifelé	44
Mind azt mondja a retek	65
Mind azt mondják hogy nem kapok	12
Miről apám nagy búsan szólt	52
Nagygazda volt az én apám	27
Nagypénteken mossa holló	14
Nagypénteken mossa holló a fiát	18, 26
Ne bándd, édes virágom	65
Ne vigyetek ne vigyetek	15
Ne vigyetek, ne vigyetek engemet katonának	33
Néhol kerekedik egy fekete felhő	45
Nem bánom én akárhog' dörög az ég	18
Nem messze van ide Kismargita	24
Nem tudja azt senki csak a jó Isten	34
Nem úgy van most mint volt régen,	69
Nem vagyok, nem vagyok, nem vagyok hibás	58
Nincsen kedvem, mer' elvitte a fecske	27
Nincsen kenyér, nincsen só	37
Nyisd ki, rózsám az ajtót	51
Olyan házat csináltak	20
Olyan vagy te, rózsám	45
Ország, világ az én hazám	23
Ősz az idő, hideg a szél	30
Piros az ostorom nyele, nem sárga	30
Piros kancsó, piros bor	36
Rakott szekér, hat ökör van előtte	16
Rózsa kihajlik a gyalogútra	33
Seprik az erdei utat	63
Spirituszból csinálják a pálinkát	30
Szánt az ökör, recseg-ropog a járom	42
Szántani kén tavasz vagyom	11

Szántani kén' tavasz vagyom.....	28
Száraz a bokor a tetőn.....	42, 54
Szároz bokor a hegytetőn.....	64
Szégyen volna, hogyha én azt nem tudnám	48
Széna, széna, széna terem a réten	35
Szép holdvilág volt az este	39
Szépen szólnak a mezei pacsirták.....	58
Szépen veri az eső a virágot	58
Szerettelek sok ideig	57
Szült anyám, de nem magánok	64
Tarka paszuly az ágy alatt.....	26
Tavaszi szél vizet áraszt	71
Télen nagy a hó	61
Temetőbe' szól az ének.....	19
Tiszta búzát szedeget a vadgalamb	34
Ugat a kutyám, a Bubi	65
Úgy elmegyek, hírt sem halltok felőlem	48
Új a csizmám galambom	11
Új a csizmám, galambom	29
Új korába' repedjen meg a csizmám	38
Vajon ide bémenjünk-e	36
Válaszúti hegy aljába'	49
Válaszúti hegyet fújja a hideg szél	45
Válaszúti sűrű berek.....	51
Végigmentem a lónai, a lónai temetőn	35
Végigmentem az utcán	61
Zöld szalagos az én lábim eleje.....	59

(dalszöveg gyűjtemény alapja: 2011 Válaszúton kaptam, továbbdolgozva)

'Szépszerével' moldvai táncház: 2012-től, tavasztól őszig Budapesten, a Gellért-hegyen, szabadban.

(lásd: szépszerével.hu, folkradio.hu és

<https://www.youtube.com/channel/UCnEMtyaLtyt5m5Q0EYNTFLg>)

még:

<https://www.ordogborda.ro/nepdalszoveg/kalotaszegi>

KALOTASZEGI VÁLOGATÁS

Lónai és vistai dallamok szép négyhúros brácsakísérettel: „Magyarlóna - Kalotaszegi magyar népzene” c. CD, FONÓ 2000, szerk. Kallós Zoltán, 13. 14. 16. számok

Csá Bodor a borozdába

Magyarlóna CD: 13 Lónai keservesek és öreges lassú

Kalotaszentkirály 1995, Kallós CD „Búsulni sohase tudtam”

a-moll, hegedű: drrr drrr s mmm rrr l,

|:Csá Bodor a borozdába:|

|:Nincs kenyér a tarisnyába:|

Gyere, babám, hozz, hogy egyem,
Megszolgálom én azt neked.

Gyere, babám, hozz kis vizet,
Hogy oltsam el az éhemet

Úgy el vagyok keseredve,
Mint a Csontos Marci ökre. *mint a fűzfa tekeredve*

Van szénája, van sarjúja,
Csak nincs, aki odaadja.

Úgy el vagyok búval rakva,
Mint a sóvári almafa.

Kettő, három terem rajta,
Mégis terítve alatta.

Ha még egyet hajlott volna,
Szívem ketté hasadt volna.

Engem anyám megátkozott,
Mikor a világra hozott.

más:

Én vagyok a falu rossza,
Engem ugat minden kutya.

Kusti kutya, ne ugassál,
Én sem vagyok rosszabb másnál.

Más is van rossz a faluba,
Mégsem ugatja a kutya.

Ma eliszom a pénzemet,
Holnap a becsületemet.

Se pénzem, se becsületem,
Nem is félek, hogy elvesztem.

Amér mindig dúdolólok,
Csak mutatom, hogy víg vagyok.

Sír a szemem, kacag a szám,
Most fáj a szívem igazán.

más:

Eljárhatsz már *elmehetsz a* kapum előtt,
Nem vigyázlak, mint ezelőtt.

Mer' ezelőtt vigyáztalak,
Szívem vidult, ha láttalak.

Jaj, Istenem, minek élek,
Ha én mindig búval élek.

Búval élem világomat,
Búval töltöm napjaimat.

Elmennél-e, elhagynál-e

Magyarlóna CD: 13 Lónai keservek és öreges lassú

hegedű: lsmm lslm r d / lsmm sl r d
keserves

Elmennél-e, elhagynál-e,
Szíved értem nem fájna-e?
Ha fájna is, mit tudsz tenni,
Mikor ennek így kell lenni.

Ha elmész is járj békével,
Rólam ne felejtkezzél el,
Csendes folyóvízből igyál,
Ott is rólam gondolkozzál.

Akkor jussak én eszedbe,
Mikor kenyér a kezédbe.
Akkor se jussak egyébről,
Csak az igaz szeretetről.

Talán szíved nem kőbálvány,
Hogy itt hagynál ilyen árván,
De nem kő, hogy elhassadjon,
Sem nem viasz elolvadjon.

Árva lettem, mint gerlice,
Mint akinek nincs senkije.
Olyan árva, mint a madár,
Ki ott fent a fellegen jár.

A csizmámra sárga patkót veretek

Magyarlóna CD: 13 Lónai keservek és öreges lassú

lsmm srdd mm l / lsmm srdd rr d
hajnali

A csizmámra sárga patkót veretek,
Már ezután árva kislányt szeretek.
Mert az árva tud igazán szeretni,
Édesanyja nem tudja eltiltani.

Kiskoromba árvaságra jutottam,
Életembe de sokat szomorkodtam.
Megtanultam, hogy kell túrni szenvedni,
Azt is tudom, hogy kell szívből szeretni.

Árva vagyok, még a nap sem süt le rám,
Árva vagyok, mert nincsen édesanyám.
Árvaságom még az ég is siratja,
Sötét felleg ki a napot borítja.

Sebestyén M. –Muzsikás: Hajnali nóta CD:

Kicsi madár, mért keseregsz az ágon,
Nemcsak te vagy elhagyott a világon.
Nekem sincsen édesanyám, sem apám,
A jó isten mégis gondot visel rám.

„Kallós Zoltán kedves dalai” c. CD 5. és
Az örök Kalotaszeg CD 2.

Fenn a hegyen erdő szélén menyek el,
Az erdőben fülemile énekel.
Panaszolja bús panaszát csendesen,
Borulj a vállamra édes kedvesem.

Kis koromba árvaságra jutottam,
Életemben de sokat szomorkodtam.
Megtanultam hogy kell túrni szenvedni,
Azt is tudom hogy kell szívből szenvedni.

Árva vagyok még a nap sem süt rejám,
 Árva vagyok mert nincsen édesanyám.
 Árvaságom még az ég is siratja,
 Sötét felleg ki a napot borítja.

A puszta tetején

Magyarlóna CD: 14 Vistai keservesek
 ff mm rr d ff mm r d
 keserves

A puszta tetején,
 Csikók nyeríteznek.
 Hej, de rózsám, édes rózsám,
 Elhagytál engemet.

Szerelem, szerelem,
 Átkozott gyötrelmem,
 Hej, de verjen meg az Isten,
 Mért csaltál meg engem?

Te voltál szívemnek,
 Első és utolsó.
 Hej, de készül már számomra,
 A gyászos koporsó.

Elmegyek az ácsához,
 Fejfát csináltatok.
 Hej, de aranyos betűkkel
 Nevem rávágatom.

Azt vágatom rája:
 Itt nyugszik egy árva,
 Hej, de kinek szerelemből
 Történt a halála.

Mikor a szolgának telik esztendeje

Magyarlóna CD: 14 Vistai keservesek
 rrrmr s, drml,s,s,

Mikor a szolgának telik esztendeje,
 Veszi a subáját, megyen a csapszékbe.

Mondja a gazdája: maradj meg jövőre,
 Bár a hat ökrömet hajtsd ki a mezőre.

Egyék meg a kutyák mind a hat ökrödet,
 Égesse el a tűz vasas szekeredet.

Meguntam, meguntam gazdám kovártélyát,
 Három tepertyúvel a bűdös laskáját.

Esőt, uram, esőt, jó heverő időt,
 A szolgának nyugvást, a gazdának morgást.

Anyám, anyám, anyám, kedves édesanyám,
 Mikor engem szültél, szültél volna kutyát

Mikor takargattál rongyos ruhácskáddal,
 Takargattál volna tűznek parazsával.

Mikor feresztettél langyos, meleg vízzel,
 Feresztettél volna tiszta forró vízzel.

Kimegyek a hegyre

Magyarlóna CD: 16 keservesek és hajnali
 drmm mm drmm mm

Kimegyek a hegyre, lenézek a völgybe,
 /:Ott látom a babám tiszta feketébe.:/

Tiszta feketébe pohár a kezébe,
 Köszönts reám, babám, hadd igyak belőle.

Mintsem rád köszönném, inkább előnteném,
 A tengernek habját kalánnyal kimerném.

Annak fenekéről drága gyöngyöt szednék,
Abból a babámnak gyöngykoszorút kötnék.

Kössed, rózsám, kössed, te csak mindig kös-
sed,
Mer' az én galambom nem leszel már többet.

Amerre én járok még a fák is sírnak,
Gyenge ágairól levelek lehullnak
Hulljatok levelek, rejtsetek el engem,
Mer' az én édesem mást szeret nem engem.

Búval teríték meg az én asztalomat,
Bánattal tölték meg az én poharamat.
Ha tudtad határát rövid szerelmünknek,
Mért nem hagytál békét én árva fejemnek.

Ha meguntál édesanyám, édes- anyám tartani

Magyarlóna CD: 16 keservesek és hajnali;
Muzsikás: Bartók Album 2.
l,l,l,l, lll ls rr m l s /slll

Ha meguntál édesanyám, édesanyám tartani
Vigyél engem a vásárba eladni
Adjál oda a legelső kérőnek
Ha nem adtál a régi szeretőmnek.

Azt gondoltad://régibabám//:megcsaltál
Pedig engem meg se szomorítottál
Megcsaltad te, régi babám magadat
Mer'nem találsz nálamnál igazabbat.

További válogatások:

Ökrös Csaba: Erdélyi képek CD 1. 7. 12.

Arra kérem az én jó istenemet

Ökrös Csaba: Erdélyi képek CD 1. 7. 12.

Arra kérem az én jó istenemet
Gyógyítsa meg az én árva szívemet
Gyógyítsa meg az én árva szívemet
Mer' bújába', bánatába' megreped.

Fáj a szívem, gyógyítani nem lehet
Amiért fáj kimondani nem lehet
Majd meggyógyít a koporsóm deszkája
Mikor a föld suhogva omlik rája.

Kiskoromban árvaságra születtem
Árva voltam, mégis felnevelkedtem
Úgy nőttem fel, mint erdőbe' a gomba
Volt szeretőm, bár sohase lett volna.

Kinek nincsen szeretője, babája
Menjen ki a zöld erdőbe bújába
Írja fel egy falevéltre sorjába
Hogy nincs neki szeretője, babája.

Az én kis pejlovam

Ökrös Csaba: Erdélyi képek CD 1. 7. 12.

Az én kis pejlovam nem szereti a szénát meg a
zabot
Mert még fiatalon, fiatalon a zöld árpára
szokott
Az én kisangyalom szoktatta a lovamat az
árpára
Engem, pedig fiatalon, engem, pedig maga
mellé az ágyba.

Ej, te hamis kislány, mért szoktattál magad
mellé az ágyba
Nem gondoltál arra, hogy engemet elvisznek
katonának
Besoroztak engem, el is visznek a Regátba
hadimunkára
Azt a kutya mindenit, azt a betyár mindenit a
világnak.

Ej, te hamis kislány, leszereltem, hazajöttem
az este
Három esztendeig minden este te jártál az
eszembe
Már ezután, babám, minden este ketten
fekszünk a vetett ágyba
Azt a kutya mindenit, mért is lettem a császár
katonája.

Erdély körül van kerítve

Ökrös Csaba: Erdélyi képek CD 1. 7. 12.
Kalotaszentkirály 1998

Erdély körül van kerítve
Mégis kimegyek belőle
Olyan szép lányt hagyok benne, hogy
Holtig fáj a szívem érte.

Lányok, ti erdélyi lányok
Szedjetek százféle virágot
Tűzzétek fel a mejjetekre, hogy
Arról jussak eszetekbe.

Anyám, öreg édesanyám
Kedves felnevelő dajkám
Engemet nem időre szültél
Mégis katonának küldtél.

Megy a vonat Belényesbe
Recseg-ropog a kereke
Az van az oldalára írva, hogy
Haza ne várjatok soha.

Ablakomba besütött a holdvilág

Ökrös Csaba: Erdélyi képek CD 1. 7. 12.; Kalo-
taszentkirály tábor, Berecz András 1994

Ablakomba besütött a holdvilág,
Az én rózsám abba fésüli magát.
Göndör haját százfelé fújja a szél,
Köszönöm, babám, hogy eddig szerettél.

*Fésüld babám gyönyörűszép hajadat,
Én is abba igazítom magamat.*

Édesanyám, hol van az az édes té',
Mivel engem katonának neveltél.
Atdad volna tejedet a macskának,
Ne neveltél volna fel katonának.

*Atdad volna tejedet a lányodnak,
Mert a leányt nem viszik katonának.*

Kossuth Lajos fellovagolt a hegyre,
Onnan nézi, mint harcol az ezredje.
Harcoljatok, ti jó magyar vitézek,
jó az Isten, majd megsegít titeket.

Kedves néném mit üzen a fiának,
Mert már ingem elvisznek katonának.
Nem izenek nem bítok a sírástól,
Csak azt mondd meg, őrizkedjék a bajtól.

Amit adtam, azt a gyűrűt add vissza,
Mert miköztünk a szerelem nem tiszta.
Átkozott volt Bodorni *(jel.: Bodoréknál)* a külső
ház,
Ahol babám megismertük mi egymást.

Ha az Isten nem egymásnak teremtett,
Mért is adott a szívünkbe szerelmet.
Adott volna szív helyett egy lombos fát,
Bús gerlice azon sírja ki magát.

Túzról pattant kis menyecske vagyok én,
Hogyha tőlem csókot kérnek, adok én.
Adok, biz' én párosával, százával,
Nem törődöm én a világ szájával.

Ha engem egy nagyságos úr elvenne,
Az én nevem nagyságos asszony lenne.
Nem bánám, ha minden nap is megverne,
Csak a nevem nagyságos asszony lenne.

Jaj, de széles, jaj, de hosszú az az út,
Amelyiken Barna Jancsi elindult.
A komája lefeküdt az erdőbe',
Barna Jancsi kést nyomott a szívébe.

Kár volt neked Barna Jancsi azt tenni,
A komádat egy kislányért megölni.
Mer' a komád sosem volt ellenséged,
Barna kislány sose lesz feleséged.

Az erdőben most faragják azt a fát,
Amelyikre Barna Jancsit akasszák.
Fújja a szél gyolcs ingét és gatyáját,
Mért ölte meg egyetlen egy komáját.

A temető kapu

Kalotaszentkirály 1995

A temető kapu
Végleg ki van nyitva.
Azon visznek bé engemet
Hej abba a fekete sírba.

Sírom két oldala
Rózsával kirakva.
Kőrösfői híres lányok
Hej sírva ültették azt oda.

Szedjétek le lányok
Rólam a virágot.
Csak azt az egy bazsarózsát
Hej le ne le ne szakítsátok.

Ha leszakasszátok,
El ne hervasszátok.
Ültessétek a sírom tetejébe,
Hej mélyen a fekete földbe.

A türei határon

Az örök Kalotaszeg CD 4.

A türei határon de határon,
Nem volt eső a nyáron de a nyáron.
Azért kurta a pendely,
Mert nem nőtt meg a kender.

Jaj, Istenem, adj egyet

Az örök Kalotaszeg CD 4.

Jaj, Istenem, adj egyet,
 Soha se kérek többet.
 Adj egy szépet, adj egy jót,
 Adj egy kedvemre valót.
 Ha ezt nekem nem adod,
 Jaj, Istenem, meghalok.

Búsulni sohasem tudtam

Türei keserves, Kallós CD

Búsulni sohasem tudtam,
 Míg szeretőt nem tartottam.
 De mióta azt fogadtam,
 Búsulni is megtanultam.

Bú az élet mindig búval,
 Nem vagyok szabad magammal.
 Nem vagyok szabad magammal,
 Az én kedves galambommal.

Élet, élet, betyár élet,
 Mivel vagyok adós néked.
 Lerovom az adósságom,
 Ha meghalok azt se bánom.

Édesanyám rózsafája

közismert változat; Muszikás: „Szép hajnali” CD
 4.

Édesanyám rózsafája
 Engem nyílt utoljára
 Bár sohase nyílt volna, nyílt volna
 Maradtam volna bimbóba, hateha.

Édesanyám sok szép szava
 Kit fogadtam kit nem soha
 Megfogadnám de már késő de már késő
 Hull a könnyem mint az eső hateha

Sírok titkon nem látja más
 Hull a könnyem mint kútforrás
 Hull előmbe hull a földre hull a földre
 Hull a gyászos kebelembe hateha

Én vagyok az, aki nem jó
 Felleg ajtó nyitogató
 Nyitogatom a felleget, a felleget
 Sírok alatta eleget, ha te ha.

Édesanyám mondta nékem
 Minek a szerető nékem
 De én arra nem hallgattam, nem hallgattam
 Titkon szeretőt tartottam, ha te ha.

Titkon szeretőt tartani
 Nehéz es azt elfeledni
 Már ezután olyat szeress olyat szeress
 Akit könnyen elfelejtesz hateha

Ez az utca bánatutca,
 Bánatkővel van kirakva.
 Járogatom, járogatom, járogatom,
 A babámat sirogatom, hadelhad.

MULATÓ ÉNEKEK CD – ÖKRÖS

([folkradio](http://folkradio.hu).hu-n is)

Szántani kén- tavasz vagyon

Szántani kén tavasz vagyon
A szerszámom széjjel vagyon
Ekevasam vasváron van
Járomszegem szegeden van

A tengelyem dengelegen
A kerekem kerepesen
S négy szép tulkom a vásárba
Isten tudja hol az ára

Bujdosik az árva madár

Bujdosik az árva madár
S minden ország szélén leszáll
Hát az olyan árva mint én
Hogy ne bujdokolna szegény

Olyan házat csináltatok
Ablakot rá nem váगतok
Abba reám földet hánynak
Ott tudom nem taszigálnak

Úgy elmennék de nincs kivel
Kenyerem sincsen amivel
Kérnék kölcsön de nem kapok
Mert tudják hogy árva vagyok

Kimegyek a hegyre

Kimegyek a hegyre
Lenézek a völgybe
Ott látom a babám
Tiszta feketébe

Tiszta feketébe
Pohár a kezébe
Köszönts reám babám
Hadd igyak belőle

Mintsem rád köszönteném
Inkább elönteném
Tengernek a habját
Kalánnyal kimerném

Esik eső ház ereszen lecsorog

Esik eső ház ereszen lecsorog
Az én babám csak kesereg csak zokog
Kedves babám ne hullasd a könnyedet
Találsz te még olyat mint én eleget

Búra búra búbánatra születtem
Édesanyám búban nevelt fel engem
Búban nevelt búban éltem idáig
Búban élek koporsóm lezártáig

Új a csizmám galambom el akarom viselni

Új a csizmám galambom el akarom viselni
De a császár nem akarja engedni
Engedd császár nem a te pénzed ára
Ezt a kedves galambom vette vásárfiára

Ha felülök galambom a fekete gőzösre
 Isten tudja hol szállok ki belőle
 Majd kiszállok valahol a harcmezőn
 Ott lesz nekem galambom majd a gyászos
 temetőm

Az én kis pej lovam

Az én kis pej lovam nem szereti a szénát meg
 a zabot

Hej de amióta amióta a zöld árpára szokott
 Az én kisangyalom szoktatta a lovamat az
 árpára

Engem pedig fiatalon engem pedig maga
 mellé az ágyra

Ej te hamis kislány mért szoktattál magad
 mellé az ágyba

Nem gondoltál arra hogy engemet elvisznek
 katonának

Besoroztak engem el is visznek a Regátba
 hadimunkára

Azt a kutya mindenit azt a betyár mindenit a
 világnak

Mind azt mondják hogy nem kapok szeretőt

Mind azt mondják hogy nem kapok szeretőt
 Kapok bizony minden ujjamra kettőt
 A madárnak is van párja nagy a világ határa
 Terem legény minden leány számára

Ha elindul az a vonat hej de az a vonat hadd
 menjen

Én utánam senki ne keseregjen

Ha valaki hej de én utánam kesereg

Az áldja meg aki engem teremtett

Édesanyám volt az oka volt az oka mindennek

Mért nem adott engem a szeretőmnek

Adott volna ja de engem oda csak annak

Kit a szívem kiválasztott magának

Gyöngyvirágos a türei nagy- templom

Gyöngyvirágos a türei nagytemplom

Te vagy benne legszebb virág galambom

Úgy elnézlek te gyönyörű virágszál

Azt se tudom hogy a pap mit prédikál

Aranycsatos imakönyv a kezedbe

Isten tudja mi van a te szívedbe

Kék virágos a mérai temető

Engem temessenek oda legelőbb

Engem elől azután a babámat

Ne keressen más szeretőt magának

Háromszor is elindultam s elmentem

Ablakidhoz még közel sem mehettem

A kapuban úgy elfogott valami

Hogy egy árva szót sem tudtam szólani

Csak titokba – csak titokba

Csak titokba csak titokba akartalak szeretni
De ki kellett de ki kellett annak világosodni
Megtudta az édesanyád hogy én téged szeret-
lek
Kiátkozott a faluból hogy én hozzád ne men-
jek

Két szivárvány, két szivárvány koszorúzza az
 eget
Falumbeli büszke legény csalta meg a szíve-
met
De én azért nem átkozom a jó isten áldja meg
Zsebkendőjét könnyeitől soha ne szárassza
meg.

Hajtsd ki babám az ökröket

Hajtsd ki babám az ökröket
Legeltesd meg szegényeket
Bársonyfűre ne hajtsd őket
Mert elveszik a szűrödet
Ha elveszik a szűrödet
Mivel takarsz be engemet
Van nekem egy cifra bundám
Bétakarlak véle rózsám

Azt mondja a kakukkmadár
Nem sokáig élek én már
Sírba viszen a búbánat
Rózsám meghalok utánad
Ha kivisznek az udvarra
Borulj le a koporsómra
Ejtsél reám egy pár könnyet
Rózsám megérdemlem tőled

Engem anyám megátkozott

csak ének a CD-n

Engem anyám megátkozott
Mikor a világra hozott
Fájdalmában kiáltotta
Hogy ne legyek boldog soha

Még akkor is megátkozott
Mikor bölcsőmben ringatott
Azt az átkot kérte reám
Ország-világ legyen hazám

Ott se legyen megállásom
Csipkebokor a szállásom
Ott se legyen megállásom
Csipkebokor a szállásom

Én okoztam a fájdalmát
Én hordozzam a nagy átkát
Mefogott az anyám átka
Mert nem voltam jó leánya

Hegyek-völgyek álljatok meg
Hogy panaszoljam el nektek
Annyi bánat a szívemen
Kétrét hajlott az egeken

Hová mész te három árva

Hová mész te három árva
Messzi földre szolgálatra

Adok nektek arany vesszőt
Verjétek meg a temetőt

Keljen keljen édesanyánk
Mert elszakadt a gyászruhánk

Nem kelhetek gyermekeim
Homály borítja szemeim

Ha kimegyek a türei nagyhegyre

Ha kimegyek a türei nagyhegyre
Ráülök én a nagykő tetejére
Körülöttem lányok szedik az ibolyát
Kalapomba abból kötnek bokkrétát

Kiskertemben van egy kis fa nem látszik
Minden éjjel tizenkétszer virágzik
Apró annak a levele jószagú
Kedves babám mért vagy ilyen szomorú

Kelj fel babám mert meg akar virradni
Mert én tőled el akarok búcsúzni
Fel is kelek mert nem tudok aludni
Fáj a szívem a szerelem gyötöri

Nagypénteken mossa holló a fiát

Nagypénteken mossa holló a fiát
Ez a világ kígyót-békát rámkialt
Mondja meg hát ez a világ szemembe
Kinek mit vétettem én életembe.

Édesanyám mi zörög a zsebébe
Ha apró is adjon egyet belőle
Veszek véle csináltatok márványkőből koporsót
Négy sarkára ráveretem a jajszót

Édesanyám kiáll a kapujába
Sirat engem fekete gyászruhába
Édesanyám ne sirasson engemet
Másnak adtam cserébe a szívemet

Kis pej lovam megérdemli a zabot

Kis pej lovam megérdemli a zabot
Kétszer kerülte meg magyarországot
Harmadszor is sejhaj megkerülhette volna
Ha görgey igaz szívű lett volna

De Görgey nem volt igaz vezérünk
Világosnál letétette fegyverünk
Ha görgey sejhaj igaz szívű lett volna
A magyar ember senki rabja nem volna

Édesanyám mi van a kötényében

Édesanyám mi van a kötényében
Piros alma adjon egyet belőle
Úgy sem soká ehetem az almáját
Mert viselem a román király csákóját
Úgy sem soká ehetem a kenyerét
Mert viselem a román király fegyverét

Ha kimegyek a temető dombjára
Ráborulok édesapám sírjára
Édesapám keljen fel a sírjából
Mert katona lett egyetlenegy fiából

Édesanyám rózsafája

Édesanyám rózsafája
Engem nyílt utoljára
Bár sohase nyílt volna nyílt volna
Maradtam volna bimbóba hateha

Én vagyok az aki nem jó
Felleget nyitogató
Nyitogatom a felleget
Sírok alatta eleget hateha

Sírok titkon nem látja más
Hull a könnyem mint kútforrás
Hull előmbe hull a földre hull a földre
Hull a gyászos kebelembe hateha

Titkon szeretőt tartani
Nehéz es azt elfeledni
Már ezután olyat szeress olyat szeress
Akit könnyen elfelejtesz hateha

Édesanyám sok szép szava
Kit fogadtam kit nem soha
Mefogadnám de már késő de már késő
Hull a könnyem mint az eső hateha

Ne vigyetek ne vigyetek

Ne vigyetek ne vigyetek engemet katonának
Nincs akire nincs akire itt hagynom a babámat
Terád bízom jó pajtásom barátom
Éljed vele világodat világodat nem bánom

Nem forog a nem forog a dorozsmai szélma-
lom
Levelet írt levelet írt az én kedves galambom
Mit ér nékem a száz aranyos levele
Ha én magam ha én magam nem beszélhetek
vele

Azt gondoltam, hogy nem le- szek

Azt gondoltam, hogy nem leszek katona,
Gondot viselek az édesanyámra.
De már látom, semmi se lesz belőle,
Reábízom a jóságos istenre.

Marsadjusztéromban állunk egész nap
Gyenge vállam feltöri a cakompakk
De a szívem nem töri fel semmi sem
Haptákban is rád gondolok kedvesem.

Nem hiszed, hogy elmegyünk a csatába
Majd elhiszed úgy alkonyat tájába
Hej, homályos lesz akkor a két orcám
Mikor tőled el kell válnom szép rózsám.

Jaj, istenem, hogy nézheted el eztet
Háborúba viszik a szeretőmet
Sír az apa, sír a testvér s szerető,
Mikor lesz már teli az a temető.

KALOTASZEGI KESERVES

keserves: nem alkalmas csárdásként egyenletes tempóban való éneklésre; (hajnali: igen)

Fényes csillag kezd ragyogni az égen

Ha kimegyek a doberdói harctérre

Este vagyon (van már), tízet ütött az óra

Kilenc tulkot purót hajtottam a vásárba

(Kalotaszentkirály 1994 Berecz A.
(hasonló szövegkezdet, másik ének!: Ha kimegyek a türei nagy hegyre, ráülök a nagy kőnek tetejére...)

Fényes csillag kezd ragyogni az égen,
Olyan szépen nem ragyogott már régen.
Fényes csillag, ragyogj nékem jó sokáig,
Ej, hogy sötétbe ne ballagjak hazáig.

Besorozott a német katonának,
Lovat adott, hogy én gyalog ne járjak.
Lovat adott, kesely lábú jó paripát,
Ej kisangyalom, azzal járok tehozzád.

Édes rózsám, ha fel akarsz keresni,
Nagy Szerbia harcterire gyere ki.
Megtalálod síromat egy tölgyfa alatt,
Ej édes rózsám kisírhatod magadat.

(Kalotaszentkirály 1995)

Rakott szekér, hat ökör van előtte,
Kis menyecske felült a tetejibe,
Szemeimet nem is merem rája vetni,
Szegény vagyok, nem fog ő megszeretni.

Vistai hajnali?

Éjfél után hármat ütött az óra, *Este vagyon (van már), tízet ütött az óra*

Nem bódorog *kódorog* senki már a faluba. *Ilyen későn ki jár még a faluba*

Én bódorgok *egyedül*, mert nem tudok elaludni,
Fáj az árva szívem, a szerelem gyötöri. *megöli*

Gyötör engem a szerelem, nem táplál,
Gyöngé *árva* szívem nyugodalmat nem talál.
Nem is gyógyít meg engemet csak a halál,
Így jár, aki hú szerelmet nem talál.

Kilenc tulkot *purót* hajtottam a vásárba,
Tizediket a babám udvarába.

Kilenc tuloknak *purónak* az ára a zsebembe,
Ej, még az éjjel jót mulatok belőle.

Édesanyám, adjon isten jó estét,
Hazahoztam *Hoztam kendnek* ezt az ügyes menyecskét.

De nem azért, hogy igazán hogy szeretem,
De nem azért hoztam, hogy én őt szerettem
(Sej) Szegény vagyok, gazdagságot szereztem.

(Ha) Kimegyek a doberdói harctérre,
Feltekintek a csillagos nagy égre.
Csillagos ég, merre van a magyar hazám,
Merre sirat engem az édesanyám.

Nem sirat az, mer' el vagyok feledve,
Meg sem holtam, már el vagyok temetve.
Eltemetnek az erdei vadvirágok,
Megsiratnak a falumbeli leányok.

Elsiratnak a mérai leányok

Édesanyám, nem írok több levelet,
Ágyúgolyó lőtte meg a szívemet.
Elsiratnak az erdei vadvirágok
Megsiratnak a falumbeli leányok.?

Elsiratnak a mérai leányok

Jaj, Istenem *Édesanyám*, hol fogok én meghalni,
Hol fog az én piros vérem elfolyni.
Olaszország közepébe lesz a sírom,
Édesanyám, arra kérem, ne sírjon.

Édesanyám, mért szültél a világra,
Kilenc fontos ágyúgolyó számára.
Kilenc fontos ágyúgolyó fejbe talál, *ha eltalál*
Azt se mondom, hogy voltál édesanyám.

Édesanyám, mért szültél a világra,
Ennyi bóra, ennyi szomorúságra.
Mostoha volt énhozzám a nagyvilág is,
Mostoha volt az én édes babám is.

Fölteszem a levelem a postára,
Rátalál az édesanyám házára.
Olvasd anyám vérrel írott leveletem,
Doberdónál hagyom az életemet.

Kilenc kislány áll a tenger szélében,
A tizedik éppen a közepében.
Gyertek lányok, ne hagyjatok itt elveszni,
...???

Kimegyek a doberdói harctérre

Válaszút ?? Kalotaszeg!

Kimegyek a doberdói harctérre
Feltekintek a csillagos nagy égre
Csillagos ég, merre van az én szép hazám
Merre sirat engem az édesanyám.

Én Istenem, hol fogok én meghalni
Hol fog az én piros vérem elfolyni
Eltemetnek az erdei gyöngyvirágok
Megsiratnak a falumbeli leányok.

Édesanyám, mért szültél a világra
Kilencfontos ágyúgolyó számára
Kilencfontos ágyúgolyó főbe talál
Azt se mondtam, hogy voltál édesanyám.

Kihajtottam Virág ökröm

(Kalotaszentkirály 1994)

Kihajtottam virág ökröm a rétre,
Gyöngyharmatot verettem le előtte.
Nem hallom a Virág ökröm harangját,
Az én babám mással éli virágát.

Éljed babám világodat, nem bánom,
Csak a reád prédált csókot sajnálom.
Jártam hozzád sok esőbe sok sárba,
Jártam hozzád három évig hiába.

Megüzenem a vistai bírónak,
Márványkővel rakassa le az utat.
Mert a nagy sár felpeckel a lovamra,
A lovamról a kedves galambomra.

(másik ének szövege, itt is taították)

Nagypénteken mossa holló a fiát,
Ez a világ kígyót, békát rám kiált.
Mondja meg, hát egész világ szemembe,
Kinek mit vétettem én életembe.

Addig megyek, míg a szememmel látok

Türei katonakísérő

Addig megyek, míg a szememmel látok,
Ameddig egy sűrű erdőt találok.
Sűrű erdő közepébe' kaszárnya,
Oda leszek három évig bezárva.

Messze földre bújdosott a galambom,
Meg se látom, vagy még hírért se hallom.
Csak az esik a szívemnek nehezen,
Hogy még nem is beszélhetek én vele.

Holdvilágos, csillagos az ég alja/éjszaka,
Kisangyalom gondolsz-e rám valaha.
Tanum az ég és a fényes csillagok,
Hogy én, babám, mindig csak rád gondolok.

Nem bánom én, akárhogy dereg az ég

(Kalotaszentkirály 1994)

Nem bánom én akárhogy' dörög az ég,
Az én búzám mégsem veri el a jég.
Ád a császár ihajja, nékem komisz kenyeret,
Szenvedek én a hazáér' eleget!

Befogom a hat ökröm a járomba,
Elviszem a búzámat a malomba.
Édes kicsi molnárom, őröld meg a búzámat,
Három évig nem látom a babámat.

(De) szeretném (a) feleségem megverni,
Ha nem akar megölelni, csókolni.
De mivelhogy, ejeha, gyöngé karja liliom,
Úgy megölel, hogy megverni nem tudom.

(másik dallam?)

Azt gondoltam, hogy nem leszek katona,
Gondot viselek az édesanyámra.
De már látom ejahaj, semmi se lesz belőle,
Reá bízom a Jóságos Istenre!

Kisangyalom, ha meguntál szeretni,
Szabad néked más szeretőt keresni.
Adjon az Ég ejahaj, szebbet-jobbat nálamnál,
Nékem pedig csak olyant, mint te voltál!

Kis pej lovam megérdemli a zabot,
Kétszer kerülte meg Magyarországot.
Harmadszor is sejahaj megkerülhette volna,
Ha Görgey igaz szívű lett volna.

De ~~Görgey~~ nem volt igaz vezérünk
Világosnál letétette fegyverünk
Ha ~~Görgey~~ sejahaj, igaz szívű lett volna
A magyar ember senki rabja nem volna.

(megj SKG: nem jó szöveg, mert Görgey ellenes)

Akkor szép a kerek erdő, mikor zöld,
Amikor a dalosmadár benne költ.
Dalos madár seje-haj, szállj le ablakaimra,
Kisangyalom borulj a vállaimra.

Ráborulnék, kisangyalom nem lehet,
Mert a lányok selyem kendőt viselnek.
Selyem kendő, kék szeme, szemöldöke fekete,
A jó Isten számomra teremtette.

Arról alul kéken beborult az ég,
Az én búzám mégsem veri el a jég.
Mer' én biztosítottam, földjeimet eladtam,
A mérai kiskocsmába' elittam.

Amerre én járok még a fák is sírnak

Türei keserves

Amerre én járok még a fák is sírnak
Gyenge ágaikról levelek lehullnak
Hulljatok levelek, rejtsetek el engem
Mert az én kedvesem árván hagyott engem.

Búval teríték meg az én asztalomat
Bánattal tölték meg az én poharamat
Ha tudtad határát rövid szerelmünknek
Mért nem hagytál békét én árva fejemnek.

Felmenék a hegyre, lenézék a völgybe
Ott láttam a rózsám földig feketébe
Földig feketébe egy asztal előtte
Egy pohár van rajta, erdei bor benne.

Egy pohár van rajta, erdei bor benne
Köszönts reám, babám, hadd igyak belőle
Mintsem rád köszöntém, inkább előnteném
Régi szeretetét ki nem cselekedném.

Temetőbe' szól az ének

halottkísérő-Antal Ferencz Árus
Kalotaszentkirály 1995

Temetőbe' szól az ének,
Temetőbe kit kísérnek.
Akárki, már nem fél biz' a', *földi rab*
Nálam százszorta boldogabb.

Itt viszik az ablak alatt,
De sok ember *kislány* sírva fakad,
Mért nem visznek engemet ki,
Legalább nem sírna senki.

Kísérj ki babám a sírig,
Az örök nyugalomig,
Vess reám egy lapát földet,
Talán megérdemlem tőled.

Virágvölgyi M. füzet

Jaj de szépen harangoznak,
Talán az én galambomnak.
Bárcsak addig se temetnék,
Amíg én is odamennék.

Úgy elmennék, de nincs kivel.
Kenyerem sincsen amivel.
Kérnék kölcsön, de nem kapok,
Mert tudják, hogy árva vagyok.

Bújdosik az árva madár,
Minden ország szélén leszáll.
Hát az olyan árva, mint én,
Hogyne bújdokolna szegény.

Olyan házat csináltatok,
 Ablakot rá nem váगतok.
 Abba reám földet hánynak,
 Ott tudom, nem taszigálnak.

Fehér László lovat lopott

Fehér László lovat lopott
 a fekete halom alól.
 Lovat lopott szerszámostól,
 csikóféket kantárostól.
 Utána ment Gönc városa
 ötöt fogva meglássa.

Fogjátok meg a huncutot,
 az akasztófára valót!
 Az én lovam keselylábú,
 az én nevem Fehér László!
 Verjétek rája a vasat,
 szíve-lelke megszakad!

Fehér Anna könnyet hullat,
 Kérleli a főurakat.
 Bíró uram, arra kérem,
 Eresszék el a testvére.
 Visszaadok csikót, nyerget,
 Rádásul életemet.

Huncut bíró vállat rándít,
 Húzzátok már a mindenit.
 Mert pártátok széjjeltépi,
 a bátyádnak fejét veszi!
 Húzzátok már, a huncutot,
 az akasztófára valót.

...

Hej, mikor én felülök szürke paripámra

Türei katonaének

Hej, mikor én felülök szürke paripámra
 Elvágatok véle idegen országba.

Hej, vissza-vissza nézek szép szülőházámra
 Hullanak könnyeim nyergem kápájára.

Hej, szólnak ott az ágyúk, csattognak a kardok
 Szerelmes Jézusom, jaj, mindjárt meghalok.

Hej, írd meg hát pajtásom a gyászos halálom
 Itt nyugszik a testem idegen országon.

Hej, de tenger sebes habja ha mind tente
 volna
 Az égen a csillag, ha mind deák volna.

A réten a fűszál, ha mind penna lenne
 Az én nagy bánatim mégsem írhatnám le.

Hej, anyám, édesanyám, mikor engem szültél
 Szültél volna követ, nem fiúgyermeket.

Hej, de mikor feresztetted gyenge langyos
 vízbe
 Feresztgetted volna buzgó forró vízbe.

Hej, de mikor takargattál puha ruhácskába
 Takargattál volna tűznek parazsába.

Hej, amikor szoptattál, adtál volna mérget
 Ne ismertem volna a keserűséget.

Béres vagyok, részes

Türei keserves

Béres vagyok, részes,
Annak is születtem.
Mindjár' itt az új esztendő,
Jön a szekér értem.

Ökreim a réten,
Birkám a vetésen.
Taligám a barázdába,
Magam a kocsmába.

Ökreim nem bánom,
A taligám sajnálom.
A tulipántos isztikémet,
S a barna szeretőmet.

Darutollam lehajlott

Türei keserves

Darutollam lehajlott, lehajlott,
Azt beszélik, szeretőm elhagyott.
Nem hagyott el, csak az irigy mondja,
Azt fogadta, nem is hagy el soha.

Mind azt mondja a szeretőm anyja,
Hogy a lánya rozmaring bokréta.
Ha rozmaring, ültesse cserépbe,
Hogy ne fájjon a gyenge szívem érte.

Lányok, lányok, falumbeli lányok,
Közületek csak egyet sajnálok.
Ha az az egy nem lehet a párom,
Senki se kell ezen a világon.

Jó estét, jó estét, de nem mindenkinnek

Keserves

Jó estét, jó estét, de nem mindenkinnek
Csak annak a szépasszonynak, aki engem
szeret.

Most jövök Gyuláról Gyulafehérvárról
S leesett a rezes patkó a lovam lábáról.

Csak egy darab tartja, az is kotyog rajta
Rózsa Sándor, jóbarátom, szorít egyet rajta.

Nem is az a betyár, aki gyócsingbe jár
Nem fekszik az én ágyamba minden kapcabe-
tyár.

Mer' az én ágyamba széna, szalma vagyon
Minden széna, szalmaszálon piros rózsa va-
gyon.

Piros a levele, rozmaring a neve
Jártam hozzád három évig, jutok az eszedbe.

Gyere, pajtás katonának

Keserves - id.Magyarosi János, Méra

Gyere, pajtás katonának
Jobb lesz dolgod, mint apádnak
Nem kell kaszálj, nem kell kapálj
Csak a kaszárnyába sétálj.

Édesanyám sok szép szava
Kit fogadtam, kit nem soha
Mefogadnám, de már késő
Mer' az idegen az első.

Engem anyám megátkozott

Keserves-id. Magyarosi János, Méra

Engem anyám megátkozott
Mikor a világra hozott.
Szerencsém ne legyen soha,
Egész ifijúságomba.

Verd meg isten azt a vermet,
Akibe a babám termett.
Verd meg Isten azt a szívet,
Ki hányat lát, annyit szeret.

Lám én csak egyet szeretek,
Mégis eleget szenvedek.
Lám én csak egyet szeretek,
Mégis eleget szenvedek.

Jaj, de szépen harangoznak

Keserves-Kozma György Győrke, Méra

Jaj, de szépen harangoznak,
Az én kedves galambomnak.
Ej, de bárcsak addig ne temetnék,
Amíg innen oda mennék.

Ej, de olyan tisztességet tennék,
Török muzsikást fogadnék.
Apja, anyja mulatozna,
De én csak úgy sírdogálnék.

Ej, de kísérj ki rózsám a sírig,
Az örök nyugalomjaig.
Hányj réám egy lapát földet,
Talán megérdemlem tőled.

Lement a nap a hegy megé'

Keserves - Türe

Lement a nap a hegy megé',
Más ül a szeretőm mellé.
Más öleli nagy édesen,
Én csak nézem keservesen.

Én istenem, édesanyám,
Még a fát se teremtsd árván.
A fát ága, lombja nélkül,
Engemet szerető nélkül.

Árva vagyok, senkim sincsen,
Csak egyedül a jó isten.
Árva vagyok, mint a gólya,
Kinek nincsen pártfogója.

Édesanyám hogyha élne,
Engem még a szél se érne.
A kutya se nem ugatna,
A szívemben gyász sem volna.

Ej, darumadár fészkit rakja a puztán

Hajnali –Gergely András, Türe (Nagypénteken mossa holló a fiát dallamára)

Ej, darumadár fészkit rakja a puztán
S künn a hegyen a kopáron, a puztán
Könnyű néked, darumadár, van párod
Ej, kivel bejárd ezt a széles világot.

A falumnak Vista község a neve
 Jaj, de búsan ki kell mennem belőle
 Ki kell menni, mer' megöl a szerelem
 Ej, régi babám, felejtse el a nevemet.

Ej, erdő mellett, este későn megyek el
 Fülemüle az erdőbe énekel
 Énekel bús panaszát csendesen,
 Ej, borulj a vállamra édes kedvesem.

Ország, világ az én hazám

Keserves – Gergely András, Türe

Ország, világ az én hazám,
 Ország, világ az én hazám,
 Vajon hun van a jó anyám,
 Vajon hun van a jó anyám?

Kopár ódal a nyughelyem,
 Kopár ódal a nyughelyem,
 Csipkebokor takar ingem,
 Csipkebokor takar ingem.

Akármerről fújjon a szél,
 Akármerről fújjon a szél,
 Mindenfelől csak ingem ér,
 Mindenfelől csak ingem ér.

Édesanyám is volt nékem, de már nincs

Keserves -Ambrus Sándorné Márton Kata ,Sárvásár

Édesanyám is volt nékem, de már nincs,
 Mer' elvitte a tavaszi nagy árvíz.
 De sok éve, amióta halászom,
 Könnyeimtől még a vizet se látom.

Kihalásztam édesanyám kendőjét,
 Zöld selyemmel rávarrattam a nevét,
 Közepébe búbánatot varrattam,
 Én Istenem, milyen árván maradtam.

Édesanyám rózsafája (más-képp)

nem közismert; Keserves/Magyarosi János (71) 1968

Édesanyám rózsafája,
 Éngem nyílt utoljára.
 Bár sohase nyílt volna,
 Maradtam volna bimbóba,
 Ajdadadaj dadaj dadaj dana.

Engem anyám megátkozott,
 Mikor a világra hozott.
 Szerencsém ne legyen soha,
 Egész ifijuságomba,
 Egész ifijuságomba

Ne sírj rózsám, ne keseregj,
 Mer a tied nem lehetek.
 Tiéd lennék, ha lehetnék,
 Ha jaz egek megengednék,
 Ha jaz egek megengednék.

Megengedik azt az egek,
 Megengedik azt az egek.
 Azok a szép fellegesek,
 Azok a szép fellegesek,
 Ajdada...

Édesanyám kiskoromba,
 Mér nem zárt be koporsóba.
 Ne nevelt vóna ennyire,
 Ennyi sok keserűségre,
 Ennyi sok keserűségre.

Nem messze van ide Kismargita

Kalotaszegi betyárnóta

Nem messze van ide Kismargita
 Kit az árvíz környes-körül mosta
 Közepében van egy magyar csárda
 Ej abban mulat egy betyár bújába

S amott jönnek nyolcan a zsandárok
 Mind a nyócnak rezes a csákójok
 Elöl jön a zsandárok káplárja
 Hej egyenesen be kismargitára

Jó estét kívánok szép csaplárné
 Hát az a szép pej paripa kié
 S annak bizony betyár a gazdája
 Ej most érkezett nincs egy fél órája

Küldje ki hát annak a gazdáját
 Nem bántjuk mi ha megadja magát
 Hej de betyár vagyok meg sem adom magam
 Hej kinek tetszik vigye el a lovam

De a lovamat nem annyira bánom
 Csak a nyergét s a kantárt sajnálom
 Nyereg alatt piros bugyellárisom
 Hej abba fekszik százezer forintom

Száz forintot adtam a lovamért
 Százat meg a felszereléséért
 Százat meg a kökényszemű lányért
 Másik százat a vele alvásáért
 Százat meg a kökényszemű lányért
 Sej kit nem adnék az egész világért

KALOTASZEGI HAJNALI

ismertek

Lehullott a piros rózsa levele

TÉKA Erdélyország sok szép vize CD 1993
I,I,I,I, IIIs

Lehullott a piros rózsa levele,
gyenge vagy még babám a szerelemre,
gyengeséged nem annyira sajnálom,
itt vagy babám, nehéz tőled megválnom.

Édesanyám mindig intett a jóra,
este későn ne menjek a fonóba,
nem hallgattam édesanyám szavára,
beleestem a csavargók sorába.

Húzzad cigány, repedjen meg a húrod
mer énnékem úgysem sokáig húzod
húzd el nékem, lassan, szépen, csendesen,
hogy a babám százszor jobban szeressen.

Két szivárvány, két szivárvány

Két szivárvány, két szivárvány koszorúzza az
 eget,
Falumbeli büszke legény csalta meg a
 szivemet.

De én azért nem átkozom, a jó Isten áldja
 meg,
Zsebkendőjét könnyeitől sohase szárassza
 meg.

Csak titokban csak titokban akartalak szeretni,
De ki kellett de ki kellett annak világosodni.
Megtudta az édesanyám, hogy én téged sze-
retlek,
Kiátkozott a faluból, hogy én hozzád ne men-
jek.

Kaszárnya, kaszárnya

Kaszárnya, kaszárnya,
Sűrű, rácsos ablak rajta.
Közepébe egy kerek márvány asztal,
Sej, a gyászlevelem rajta.

Gyászlevelem rajta,
Nincs ki, nincs ki elolvassa.
Van szeretőm egy tizenhét éves lány,
Sej, aki elolvassa.

Olvassa, olvassa,
Sűrű könnyeit hullatja.
Ne hullassad a sűrű könnyeidet,
Sej, nem leszek a tied.

Édesanyám, mi van a kötényé- be

Édesanyám, mi van a kötényébe,
Piros alma, adjon egyet belőle.
Úgyse soká ehetem az almáját,
Mer' viselem a román király csákóját.
Úgyse soká ehetem a kenyerét,
Mer' viselem a román király fegyverét.

Ha kimegyek a temető dombjára,
Ráborulok édesapám sírjára.
Édesapám keljen fel a sírjából,
Mer' katona lett egyetlen egy fiából.

Nagypénteken mossa holló a fiát

Nagypénteken mossa holló a fiát
Ez a világ kígyót, békát rám kiált
Mondja meg, hát egész világ szemembe
Kinek mit vétettem én életembe
Édesanyám, mi zörög a zsebébe
Ha apró is, adjon egyet belőle
Veszek véle, csináltatok márványkőből kopor-
sót
Négy sarkára ráveretem a jajsztót
Ej, darumadár fészkit rakja a pusztán
S künn a hegyen a kopáron, a pusztán
Könnyű néked, darumadár, van párod
Ej, kivel bejárd ezt a széles világot.
A falumnak Vista község a neve
Jaj, de búsan ki kell mennem belőle
Ki kell menni, mer' megöl a szerelem
Ej, régi babám, felejtse el a nevemet.

Tarka paszuly az ágy alatt

Mérai lakodalmi hajnali, Kalotaszentkirály 1995,
Ökrös-Kallós CD 2001

Tarka paszuly az ágy alatt
Jaj, de régen nem láttalak
Ha nem látalak, babám vasárnapig
Meghasad a szívem addig.
Édesanyám mondta nékem
Minek a szerető nékem
De én arra, babám nem hajlottam
Titkon szeretőt tartottam.
Titkon szeretőt tartani
Bajos azt elfelejteni
Már ezután, babám, olyat szeress
Akit könnyen elfelejtesz.
Édesanyám sok szép szava
Kit fogadtam, kit nem soha
Megfogadnám, babám, de már késő
Mer' az idegen az első.
Idegenét megfogadtam//:
Az anyámét elhallgattam//:

Erdélyország az én hazám, nem német

(Kalotaszentkirály 1994)

Erdélyország az én hazám, nem német
Oda vágyik az én szívem, míg élek
Otthagytam egy barna kislányt hervadni
Azt szeretném csak még egyszer meglátni
Ha megindul *elindult* az a gőzös, hadd menjen
Én utánam senki ne keseregjen
Ha valaki énutánam kesereg
Azt kívánom, a jó Isten áldja meg.

Édesanyám, ha kend tudná, amit én
Milyen gyenge szívű lány vagyok én
Ha kiülök a tornác küszöbére
Vágyik szívem a régi szeretőmre.

Édesanyám, mondok kendnek valamit
Gombolja ki piros lájbim elejét
Nézze meg, hogy mi bántja a szívemet
Eltiltották tőlem a szeretőmet.
Eltiltották, vagy az Isten elvette
Annak adta, aki megérdemelte.

Édesanyám, kend az oka mindennek
Mért nem adott engem a szeretőmnek
Adott volna engem oda csak annak
Kit a szívem kiválasztott magának.

Úgy elmegyek, hírt sem halltok felőlem
Párjavesztett kismadár lesz belőlem
Leszállok egy zöld erdőbe zokogva
Fészket rakok egy nefelejcs-bokorra.

Nincsen kedvem, mer' elvitte a fecske
Egy nagy száraz jegenyefára tette
Mikor az a jegenyefa kivirít
Akkor leszek kisangyalom a tiéd.

Nem messze van ide babám tanyája
Ide látszik annak tornácos háza
Bús gerlice szokott oda leszállni
Bajos tőled, régi babám elválni.

Jaj Istenem ,de víg voltam ezelőtt
Míg a babám járt el a kapum előtt
Amióta nem látom a babámat
Enyém csak a keserűség s a bánat.

Ablak alatt borostyánfa virágozik
Bús gerlice mindig azon tanyázik
Bús gerlice, jaj, de búsan énekl
Bajos tőled régi babám elválni.

Kutya világ, mikor érem végedet
Úgy meguntam benned az életemet
Nem volt benned, hej, de csak egy víg na-
pom
Bár az se lett volna kedves galambom.

Úgy szeretnék a templomba ott lenni
Mikor a pap a babámat esketi
Meghallgatnám, hogy tagad ki szívéből
Jaj, Istenem, változtasd meg színéből.

Nagygazda volt az én apám

Nagygazda volt az én apám
Nagy birtokot hagyott énrám
Hat ökörnek kötelét, három vasvilla nyelét
Kilenc szekér szénaboglyának helyét.

Nagygazda volt az én apám
Nagy birtokot hagyott énrám
A nagy hambárt üresen, a sok adót fizessem
Széles földjét, hogy keservesen nézzem.

De én azt elpazaroltam
Magamnak semmit se hagytam
Hagytam biz' én eleget, jó kapa, kaszanyelet
Temetőbe' sírnak való jó helyet.

Ha kimegyek a türei nagy hegy- re

Türei hajnali, Ökrös CD

Ha kimegyek a türei nagy hegyre,
Ráülök a nagy kőnek tetejére.
Körülöttem lányok szedik az ibolyát,
Kalapomba abból kötök bokrétát.

Kiskertemben van egy kis fa, nem látszik,
Minden éjjel tizenkétszer virágzik. (*mandulája
földre esik, nem látszik*)

Apró rózsza terem rajta, jó szagú,
Kedves babám, *Kisangyalom* mért vagy olyan *ilyen*
szomorú.

Ha kimegyek a türei erdőre,
Találok ott szeretőre, kettőre.
Nem kell nékem sem a kettő, sem az egy,
Csak te kellesz, mer' igazán szeretlek.

Kelj fel, babám, mert meg akar virradni,
Mert én tőled el karok búcsúzni.
Fel is kelek, mert nem tudok aludni,
S fáj a szívem, a szerelem gyötöri.

Felültem a széles világ lovára

Lónai hajnali (Magyarlóna és Györgyfalva)

Felültem a széles világ lovára
Zaboláját nem tettem a szájába
Úgy indultam hosszú útra egyedül
Borul az ég minden felől, nem derül.

Borul az ég minden felől, nem derül
Az én babám még ha lát is elkerül
Ha kikerül, kerüljön ki, nem bánom
Csak a szíve énutánam ne fájjon.

Hideg se volt, mégis befagyott a tó
Szeretőm sincs mégis rólam megy a szó
Hát hogyha még szeretőt is tartanék
Mennyi cajha, mind rólam törvénykeznék.

Édesanyám volt az oka mindennek
Mér' nem adott engem a szeretőmnek
Adott volna engemet is csak annak
Kit a szívem kiválasztott magának.

Ha elindul az a vonat, hadd menjen
Énutánam senki ne keseregjen
Aki pedig énutánam kesereg
A jó Isten két kezivel áldja meg.

Ágas-bogas a diófa teteje
Utoljára voltam nálad az este
Utoljára fogtam ajtód húzóját
Adjon Isten nyugodalmas jójcaját

Szántani kén' tavasz vagy

Türei hajnali, Ökrös CD (Kalotaszegi mulató énekek)

Szántani kén' tavasz vagy
A szerszámom széjjel vagy
Ekevasam Vasváron van
Járomszegem Szegeden van.

A tengelyem Dengelegen
A kerekem Kerepesen
Négy szép tulkom a vásárba
Isten tudja hol az ára.

Iszik a juhász a csapon
Bőg a nyája az ogaron
Ne bőgj nyájam olyan nagyon
Jól tartalak gyöngyharmaton.

Új a csizmám, galambom

Új a csizmám, galambom, el akarom viselni
De a császár nem akarja engedni
Engedd császár, nem a te pénzed állja
Ezt a kedves galambom vette vásárfiába.

Ha felülök, galambom, a fekete gőzösre
Isten tudja, hol szállok ki belőle
Majd kiszállok valahol a harcmezőn
Ott lesz kedves galambom, majd a gyászos
temetőm.

Jól van dolga, galambom, a mostani huszárnak
Nem kell szénát kaszáljon a lovának
Mer' a széna porcióba van kötve
Gyere, kedves galambom, tedd a lovam elébe.

Gyöngyvirágos a türei nagytemplom

Hajnali-Türe, Méra

Gyöngyvirágos a türei nagytemplom
Te vagy benne a legszebb virág galambom
Úgy elnézlek, te gyönyörű virágszál
Azt se tudom, hogy a pap mit prédikál
Aranycsatos imakönyv a kezében
Isten tudja, mi van a te szívedben.

Kék virágos a mérai temető
Engem temessenek oda legelőbb
Engem előbb, utána a babámat
Hogy ne keressen más szeretőt magának.

Háromszor is elindultam, elmentem
Ablakidhoz még közel sem mehettem
A kapuba' úgy elfogott valami
Hogy egy árva szót sem tudtam szólani.

Ej, de a türei nagy híd mellett

Türei hajnali

Ej, de a türei nagy híd mellett
Három juhom, sejhaj, hatot ellett
Van már juhom, sej, de van bárányom
Szerethetsz már gyöngyvirágom.

Ej, de a türei nagy hegy alatt
Három kislány, sejhaj, zabot arat
Zabot arat fekete lovának,
Szeretőt keres magának.

Ej, nem mind arany, nem mind ezüst

Türei hajnali

Ej, nem mind arany, nem mind ezüst, ami
fénylik
Nem mind igaz, amit a lány esküszik
Hallottam én leányesküt eleget
Ej, láttam én már béborulva az eget.

Ej, a mindenit ennek a bús világnak
Nem hiszek én menyecskének, sem lánynak
Mert a leány olyan, mint a jeges fa
Ej, rásüt a nap, leolvad a jég róla.

Piros az ostorom nyele

„Kallós Zoltán kedves dalai” c. CD 5.
SZ.L., SSY (J.K.), V.K.

Piros az ostorom nyele, nem sárga,
A nyelére numera van rávágva.
Én vágtam rá azt a jeles numerát,
Ölelem a babám karcsú derekát.

Amit világeletemben kerestem,
Mind az ügyes menyecskékre költöttem.
Vettem nekik alsó, felső rokolyát,
Jaj, de sokszor felhajtottam az alját.

Spirituszból csinálják a pálinkát,
Azért nem lát senki rajtam jó ruhát.
Ha csinálnák édes tejből, ecetből,
A kocsmáros nem élne a zsebemből.

Piros az ostorom nyele, nem sárga,
A babámnak hét faluban nincs párja.
Kilenc falut, hét vármegyét bejártam,
A rózsámnak párjára nem találtam.

Ősz az idő, hideg a szél

Muzsikás: Ősz az idő CD 6.

Ősz az idő, hideg a szél
Lehull minden falevél
De sok anya azt felszedné
Ha a fiát megmenthetné.

Hideg idők vannak télen
Maradásom nincsen nékem
El kell menni katonának
Itt kell hagyni a babámat.

Bújdosik az árva madár

(Méra)

Bújdosik az árva madár
Minden ország szélén leszáll
Hát az olyan árva, mint én
Hogyne bujdokolna, szegény.

Olyan házat csináltatok
Ablakot rá nem váगतok
Abba' reám földet hánynak
Ott tudom, nem taszigálnak.

Úgy elmennék, de nincs kivel
Kenyerem sincsen amivel.
Kérnék kölcsön, de nem kapok
Mert tudják, hogy gyászban vagyok.

Árva vagyok, senkim sincsen
Csak egyedül a jó Isten.
Árva vagyok, mint a gólya
Kinek nincsen pártfogója.

Árva madár, bús gerlice
Van egy rózsám nagyon messze.
Mikor én oda eljutok
Jaj, de kedvemre mulatok.

Jaj, de szépen harangoznak
Az én kedves galambomnak.
Bárcsak addig ne temetnék
Amíg innen odaérnék.

Olyan tisztességet tennék
Török muzsikást fogadnék.
Apja, anyja mulatozna
De én csak ott sírdogálnék.

Kísérj ki rózsám a sírig
Az örök nyugodalomig.
Hányj reám egy lapát földet
Talán megérdemlem tőled.

Esik eső, ház ereszen bécsorog

Esik eső, ház ereszen bécsorog
Az én babám csak kesereg, csak zokog.
Kedves babám, ne hullasd a könnyedet
Találsz te még olyat, mint én eleget.

Búra, búra, búbánatra születtem
Édesanyám búban nevelt fel engem.
Búban nevelt, búval éltem idáig
Búval élek koporsóm bezártáig.

Összefolyik a Tisza a Dunával
Összeillik a szőke a barnával.
Mer' a barna igazán tud szeretni
Árva szívem nem tudja elfeledni.
(De a szőke hamar el tud feledni)

Széna, széna, széna terem a réten
Még annál is több irigyem van nékem.
Irigylik a legénykori életem
Irigylik, hogy szép szeretőm van nékem.

Ha elindul az a vonat, hadd menjen

Ha elindul az a vonat, hadd menjen
Énutánam senki ne keseregjen.
Ha valaki, hej de énutánam kesereg
Az áldja meg, aki engem teremtett.

Édesanyám volt az oka, volt az oka mindennek
Mért nem adott engem a szeretőmnek.
Adott volna , jaj, de engem oda csak annak
Kit a szívem kiválasztott magának.

Csak titokban, csak titokban akartalak szeretni

Csak titokban, csak titokban akartalak szeretni
De ki kellett, de ki kellett annak világosodni
Megtudta az édesanyám, hogy én téged szeretlek
Kiatkozott a faluból, hogy én hozzád ne menjek.

Két szivárvány//:koszorúzza az eget
Falumbeli büszke legény csalta meg a szívemet
De én azért nem átkozom, a jó Isten áldja meg
Zsebkendőjét könnyeitől soha ne szárassza meg.

Addig megyek, míg a szememmel látok

Addig megyek, míg a szememmel látok
Ameddig egy sűrű erdőt találok
Sűrű erdő közepébe kaszárnya
Oda leszek 3 évig bezárva.

Messze földre bujdosott a galambom
 Meg sem látom, vagy még hírért se hallom
 Csak az esik a szívemnek nehezen
 Hogy még nem is beszélhetek én vele.

Holdvilágos, csillagos az éjszaka
 Kisangyalom, gondolsz-e rám valaha
 Tanúm az ég és a fényes csillagok
 Hogy én babám mindig csak rád gondolok.

Azt gondoltam, hogy nem leszek katona

Hajnali-Türe

Azt gondoltam, hogy nem leszek katona
 Gondot viselek az édesanyámra
 De már látom semmi se lesz belőle
 Reábízom a jóságos Istenre.

Marsadjusztéromban állunk egész nap
 Gyöngye vállam feltöri a cakompakk
 De a szívem nem töri fel semmi sem
 Haptákból is rád gondolok kedvesem.

Nem hiszed, hogy elmegyünk a csatába
 Majd elhiszed, úgy alkonyat tájába
 Ej, homályos lesz akkor a két orcám
 Mikor el kell válnom tőled, szép rózsám.

Jaj, Istenem, hogy nézheted el eztet
 Háborúba viszik a szeretőmet
 Sír az apa, sír a testvér, szerető
 Mikor lesz már teli az a temető.

Ej, nem szeretem az idők járását

Ej, nem szeretem az idők járását
 Megfordítom kalapom állását
 Nem árt annak sem eső sem dara
 Ej, még a jég is mind lepereg róla.

Ej, udvaromon van egy nagy almafa
 Tetejébe' három piros alma
 Az az alma teli van féreggel
 Ej, az én babám forró szerelemmel

Ej, amott jönnek hárman a zsandárok
 Zörgetik az apró szemű láncot
 Rám verik az apró szemű láncot
 Ej, régi babám, ne tarts hozzám számot.

Haza is kéne már menni

Új Pátria – Váralmási CD 10. „hajnali”
 záróének 1990 körül Téka, Méta, Kalamajka,
 Muzsikás táncházakban

Haza is kéne már menni,
 Vajon mit fognak szólani.
 Sötét az ég alja,
 Babám kísérj el haza,
 Megszolgálom néked valaha.

A mezei kispacsirta,
 Mind a két szemét kisírta.
 Sírok én magam is,
 Sír az én galambom is,
 Lehajlik előttünk az ág is.

Valamennyi gácsér ruca,
Mind konkorú annak farka.
Valamennyi magyar lány,
Piros pántlika haján,
Szeret is az engem igazán.

A hajnali csillag ragyog

A hajnali csillag ragyog
Én még a kocsmába vagyok
Jaj, Istenem, hogy szégyellem, hogy szégyel-
lem
Hogy reggel kell hazamennem.

Olyan ittas, boros vagyok
Hazamennék, de nem tudok
Gyere, babám, gyújtsál gyertyát, gyújtsál
gyertyát
Mutasd meg az ország útját.
Gyere, babám, gyújts gyertyára
Hazajövök vacsorára.

Tarozom én a kocsmába'
Kilenc liter bor árával
Jaj, Istenem, hogy adjam meg
Hogy az asszony ne tudja meg.

Utca, utca, bánat utca
Bánatkővel van kirakva
Azt is az én rózsám rakta, rózsám rakta
Hogy én sírva járjak rajta.

Nem járok én sírva rajta
Járjon az, ki kirakatta
Nem járok én sírva rajta
Járjon az, ki kirakatta.

Ne vigyetek, ne vigyetek en- gemet katonának

Ne vigyetek, ne vigyetek engemet katonának
Nincs akire, nincs akire itthagynom a babámat
Te rád bízom, jó pajtásom, barátom
Éljed veled világodat, világodat nem bánom.

Nem forog a, nem forog a dorozsmai szélma-
lom
Levelet írt, levelet írt az én kedves galambom
Mit ér nékem a száz aranyos levele
Ha én magam, ha én magam nem beszélhetek
veled.

Rózsa kihajlik a gyalogútra

Panek Kati CD hajnali

Rózsa kihajlik a gyalogútra.
Úgy szeretlek a jó isten tudja.
Megtagadom apámat anyámat,
Mégse hagyom a kedves babámat.

Hótig bánom amit cselekedtem.
Hogy tevéled szerelembe estem.
Szerelembe nem estem csak szóba,
Sajnálom de nem tehetek róla.

Bú ebédem, bánat napom

Bú ebédem, bánat napom
 Fekete gyász alatt lakom//:hateha
 Fekete gyász, fehér öröm
 Az életem nem nagy öröm//:hateha.

Annyi nékem az irigyem
 Mint a fűszál a mezőben//:hateha
 Egyik teszen, másik veszen
 A sok irigy majd megeszen//:

Fehér virág a fejemen
 Fekete gyász a szívemen//:hateha
 Fekete gyász, fehér öröm
 Az életem nem nagy öröm//:

Nem tudja azt senki csak a jó Isten

Nem tudja azt senki csak a jó Isten
 Milyen bánat van az én bús szívemben
 Ha kicsapna, tenger lenne belőle
 Nagy a világ, elborítná örökre.

Titkon nyílik, titkon hervad a rózsa
 Bárcsak soha se szerettelek volna
 Hagytam volna békét a szerelemnek
 Jobb lett volna az én árva szívemnek.

Ha elmegy is, édes rózsám, kívánom,
 Hogy az út előtted rózsává váljon
 Még a fű is édes almát teremjen
 A te szíved soha el ne feledjen.

Engem anyám megátkozott

Engem anyám megátkozott
 Mikor a világra hozott
 Fájdalmába kiáltotta,
 Hogy ne legyek boldog soha.

Még akkor is megátkozott
 Mikor bölcsőmbe ringatott
 Azt az átkot kérte reám
 Ország, világ legyen hazám.

Ott se legyen megállásom
 Csipkebokor a szállásom.

Én okoztam a fájdalmát
 Én hordozom anyám átkát
 Megfogott az anyám átka
 Mert nem voltam jó leánya.

Hegyek, völgyek álljatok meg
 Hogy panaszoljam el nektek
 Annyi bánat a szívemen
 Kétrét hajlott az egeken.

Tiszta búzát szedeget a vadgalamb

Körösfői hajnali

Tiszta búzát szedeget a vadgalamb,
 Szépen szól a körösfői nagyharang.
 Azt veri ki mind a két oldalára,
 Szép a babám, e világon nincs párja.

A jó Isten adta volna azt nekem,
Hogy ne tudtam volna mi a szerelem.
Gyöngé szívem sohase is fájt volna,
Bánatos könnyeim nem hulltak volna.

Kimentem a zöld erdőbe, hej kék ibolyát szedni

Hajnali - Méra

Kimentem a zöld erdőbe, hej kék ibolyát
szedni.
Ott láttam egy kakukkmadárt szépen énekelni.
S dalolj egyet kakukkmadár, a többit nem
bánom,
Az hagyott el kit szerettem, ej, szívemből
sajnálom.

Széna, széna, széna terem a réten

Mérai hajnali

Széna, széna, széna terem a réten,
Még annál is több irigyem van nékem.
Irigylik a legénykori életem,
Irigylik, hogy szép szeretőm van nékem. (ism.)
Összefolyik a Tisza a Dunával,
Össze illik a szőke a barnával.
Mert a barna tud igazán szeretni,
De a szőke hamar el tud feledni. (ism.)

Ha bémegek a mérai csárdába

Árus nótája

Ha bémegek a mérai csárdába
Éles késem verem a gerendába
Éles késem vegye ki, aki bátor, teheti
Csárda falát piros vérrel írom ki.
De ha bemegyek a mérai csárdába
Két liter bort rendelek az asztalra
Két liter bor, hat pohár, karjaim közt a babám
Hátam megett az öreg Árus muzsikál.

Végigmentem a lónai, a lónai temetőn

Magyarlónai hajnali

Végigmentem a lónai, a lónai temetőn
Elvesztettem//:piros bársony zsebkendőm.
Piros bársony zsebkendőmet nem annyi-
ra//:sajnálom
Csak, hogy eddig//:szerettelek, azt bánom.
Végigmentem//:a lónai//:nagy utcán
Elvesztettem//:a szivarom, s a szipkám.
Szivaromat, s a szipkámat nem annyi-
ra//:sajnálom
Csak a régi//:szeretőmet, azt bánom.

KALOTASZEGI CSÁRDÁS

közismertek

Piros kancsó, piros bor

Piros kancsó, piros bor
Mindjárt rám kerül a sor
Iszom a bort, ölelem a babámat
A mindenit ennek a bús világnak.

Nincsen pénzem, de majd lesz
Mikor Pesten vásár lesz
Eladom a feleségem szoknyáját
Még az éjjel elmulatom az árát.

Ha szegény vagy, szegény vagy
Fűnek, fának adós vagy
Eladom a fejem alól a párnát
Még az éjjel elmulatom az árát.

Nékem olyan asszony kell
Ha beteg is keljen fel
Keljen fel és főzze meg a vacsorát
Vacsorával várja haza az urát.

Nékem olyan ember kell
Ki kocsmába nem jár el
Menjen haza, tegyen tüzet, vágjon fát
Vacsorával várja haza asszonyát.

Ihatnám én, de nincs mit
Borért küldnék, de nincs kit
Beteg az én édes, kedves galambom
Mégis elmegy a kocsmába, ha mondom.

Vajon ide bémenjünk-e

Vajon ide bémenjünk-e
Jó pálinkát árulnak-e
Vajon jól megmézezték-e//:
Hogy mi azt megihassuk-e//:

Tarozom én a kocsmába'
Kilenc liter bor árával
Adósságom hogy adjam meg
Hogy az asszony ne tudja meg.

Én Istenem tégy egy csodát
Százasokból szénabuglyát
Tetejébe milliókat
Hadd mulassam ki magamat.

Ha te csóka, csicsóka

Fehér fuszulykavirág

Kalotaszentkirály 1995

l, l, ll t s r /

Fehér fuszulykavirág
Ne jöjj hozzám napvilág
Inkább gyere sötétbe
Hadd üljek az öledbe.

Ott sem ülök sokáig
Csak tizenkét óráig
Az a tizenkét óra
Olyan, mint egy minuta.

Sok esőbe, sok sárba'
 Jártam hozzád hiába
 De én most már nem járok
 Mer' a babám elhagyott.

A sarkantyúm taréja
 Elveszett az éjszaka
 Gyere, rózsám, keresd meg
 Ha megkapod pengesd meg.

Édesanyám a kendőm
 Kéreti a szeretőm
 Eredj, lányom add oda
 Én is úgy adtam oda.

Ha te csóka csicsóka
 Fészket rakott a fára
 Diófa tetejére
 Az én rózsám kertjébe.

Sok esőbe, sok sárba,
 Jártam hozzád hiába.
 De már többet nem járok,
 Mer a babám elhagyott.

Kolozsvári kapuba
 Kiállott egy kislányka
 Göndör haja, csöpp szája
 Én leszek a babája.

Kolozsvári kaszárnya
 Kiállott egy regruta
 Sárga cukrot recsegtet
 Engem oda kecsegtet.
 Sárga cukrot ropogtat,
 Engem oda csalogat.

*De nem hajlok a szavára,
 Nem leszek a babája.*

Verd meg Isten, verd meg azt,
 Kinek szíve nem igaz.
 Lám az enyém oly igaz,
 Hajlik mint a lány viasz.

Elmúlt a nyár, jön a tél,
 A kisasszony mivel él.
 Tormát reszel, avval él,
 Majd tavasszal, ha kikél.

Nincsen kenyér, nincsen só

1995 Kalotaszeg

Nincsen kenyér, nincsen só,
 Nincsen feleségem jó, csuhajja.
 Majd lesz kenyér, majd lesz só,
 Majd lesz feleségem jó, csuhajja.

Nincsen kenyér, nincsen ágy,
 Feleségem másnak ad, csuhajja.
 Majd lesz kenyér, majd lesz ágy,
 Feleségem nekem ad, csuhajja.

Nincsen kenyér, nincsen zsír,
 Feleségem mindig sír, csuhajja.
 Majd lesz kenyér, majd lesz zsír,
 Feleségem sose sír, csuhajja.

Most jövök a korcsmából,
 Feleségem ki az ágyból, csuhajja.
 Feleségem, gyermekem,
 Mind a patakba vetem, csuhajja.

Ó ne menj el, ne menj el,
Háljunk ketten az éjjel, csuhajja.
Úgy elhálunk az éjjel,
Soha nem felejttem el, csuhajja.

Három hordó borom van,
A negyedik csapon van, de csapon van.
S kifekszem a csap alá,
Babám a fejem alá, csuhajja.

S építettetek Pestre házat,
Ablakot rá háromszázat, csuhajja.
S a tetejébe tükörszobát,
Hogy a babám fesse magát, csuhajja.

Bíró Dénesné Kovács Zsuzsa, Alsósófalva

Azt nyeríti a Fakó:
Édes gazdám érünk-e még fogadót?
Azt nyeríti a Sárga:
Édes gazdám, én nem hagylak a sárba.

...

[legszebbek](#)

Új korába' repedjen meg a csizmám

Mérai csárdás

Új korába' repedjen meg a csizmám
Ha én többet járok a babám után
Eddig is csak azér' jártam hozzája
Kökényszeme csalogatott utána.

Árus cigány, törjön el a muzsikád
Mikor én táncolok, akkor ne cifrázz
Húzzad nékem lassan, szépen, csendesen
Hogy a babám százszor jobban szeressen/
Hogy a babám szíve meg ne repedjen.

Zöld szalagot kötöttem a hajamba
Nem vagyok én a leányok utolja
Sem eleje, sem az alja nem vagyok
Amér' az a barna legény elhagyott.

Húzzad, cigány, szakadjon meg a húrod
Mer' énnékem úgyse sokáig húzod
Úgy húzzad el, lassan, szépen, csendesen
Hogy a babám százszor jobban szeressen.

Megátkozott engem az édesanyám

*Csárdás-Méra+Inaktelke; (Váralmás 8-9)
d cisz c h*

Megátkozott engem az édesanyám
Hogy ne legyen se országom, se hazám
Csipkebokor legyen az én szállásom
Ott se legyen soha megmaradásom.

Csipkebokor szúrta meg a kezemet
Barna legény csalta meg a szívemet
Barna legény, ne csald meg a szívemet
Én akarom megcsalni a tiedet.

Sárig virág, ha leszakítanálak
Mit mondanál, babám, ha elhagynálak
Azt mondanám verjen meg a teremtő
Mert nem voltál igaz szívű szerető.

De szeretnék az égen csillag lenni
Minden éjjel az ég alján ragyogni
Éjfél után megkerülném az eget
Onnan nézném, hogy a babám kit szeret.

Nem jó csillag lenne már énbelőlem
Nem sokáig ragyognék én odafenn
Mert mikor az égen kéne ragyogni
Akkor mennék a babámat ölelni.

El kell menni katonának messzire
Itt kell hagyni a babámat, nincs kire
Reád bízom jó barátom, virágom
Éljed veled világodat, nem bánom.

Besorozott a német katonának
Lovat adott, hogy én gyalog ne járjak
Lovat adott, keselylábú paripát
Avval megyek, kisangyalom tehozzád.

Öveg ablak nyílj kétfelé, ha te ha
Édesanyám nézz ki rajta, ha te ha
Nézz utánam keservesen, ihajja
Látsz még engem keservesen, ihajja

Lehajlik a nyírfa ága a földig
Lassan sírok, s mégis messzire hallik
Sírok, sírok, siratom a lányságom
Siratom a lánykori boldogságom.

Szép holdvilág volt az este

Kalotaszentkirály '2000

Szép holdvilág volt az este,
Ki van a szerelem festve.
Kinek kékre, kinek zöldre,
Kinek tiszta feketére.

Szép holdvilág volt az este,
Valaki ült az ölembe.
Valaki ült az ölembe,
Fekete virágos ingbe.

Fekete virágos ingbe,
Borospohár a kezébe.
Borospohár a kezébe,
Szomorúság a szívébe.

Árok, árok, de mély árok,
Nem gondoltam, hogy így járok.
Azt se tudtam elgondolni,
Hogy a szívem így tud fájni.

Árok, árok, de mély árok,
Nem gondoltam, hogy így járok.
Beleestem, benne vagyok,
A szerelem rabja vagyok.

Megyek az úton lefelé,
Senki sem mondja gyere bé.
Gyere bé, rózsám, gyere bé,
Egyedül vagyok idebé.

Asszony, asszony, mér' vagy csalfa,
Nem voltál te rászorulva.
Hogyne volnék rászorulva,
Kellett már a delin ruha.

Panaszkodom, de nincs kinek,
Panaszkodom a seprűnek.
A seprű is csak azt mondja,
Tűnj el innen, bűdös kurva.

...

továbbiak

Balaton közepe náddal van kerítve

Netti Sanyi egyik kedvence, újstílusú nóta, c-moll

Balaton közepe náddal van kerítve,
Kerítés tövibe száz rózsza ültetve.
/:Száz rózsza levele ősszel mind lehull a vízre,
A rózsám, a régi, most jutott eszembe!:/

Ringató Balaton, hozd őt nekem vissza,
Akkor tán kinyílik minden tündérrózsza.
/:Elmennék én érte a kék tó kellős közepére,
Ahol a Balaton náddal van kerítve.:/

Édesanyám, ha bejön Kolozs-várra

Édesanyám, ha bejön Kolozs-várra
Tekintsen a kaszárnya ablakára
Ott lát engem komisz baka ruhába
Göndör hajam rövidre van levágva.

Édesanyám, mi van a kötényébe
Három alma, adjon egyet belőle
Egyet nekem, másikat a babámnak
A harmadik maradjon meg magának.

Édesanyám, adjon Isten jó estét
Hazajöttem, mint egy váratlan vendég
Örömeire jöttem haza, nem búra
Idegenből vagyok kiszabadulva.

Édesanyám, adjon Isten jó estét
Hazahoztam ezt a barna menyecskét
De nem azért hoztam el, mert szeretem
Édesanyám könnyebbségét kerestem.

Kicsi leány, nagy a csicse

Mérai csárdás

Kicsi leány, nagy a csicse
Nem tudja, hogy hova tegye
Felveti a bal vállára
Leér a segge partjára.

Illik a tánc a rongyosnak
Minden rongya fütyög annak
Fütyög elől, fütyög hátul
Fütyög minden oldaláról.

Kiskatica, Nagykatica
Kivel háltál az éjszaka
Három huszár, egy regruta
Avval háltam az éjszaka.

Künn a réten lekaszálták a szénát

Türei csárdás

Künn a réten lekaszálták a szénát
Elvágta a bús gerlice jobb szárnyát
Bús gerlice kesereg a szárnyáért
Én is kesergek a régi babámért.

Szilaj lovam patkószege de fényes
 A türei bíró lánya de kényes
 Göndör haját ráhajtja a vállára
 Százforintos gyöngyöt köt a nyakába.

Édesanyám ki a legény, ha én nem
 Ki nyergeli fel a lovam, ha én nem
 Felnyergeli az én gyenge két karom
 Amelyikkel ölelem a galambom.

Még az úton lefelé sem mehetek

Még az úton lefelé sem mehetek
 Mind azt mondják, hogy szeretőt keresek
 Nem keresek van már nékem egy csalfa
 Homlokára göndörödik a haja.

Irigyeim nem hagyják, hogy szeressem
 Nem hagyják a szememet, hogy rávessem
 Meg van szokva két szemem az intéssel
 Gyöngye karom szép legény/leány öleléssel.

Olyan igaz voltál hozzám, mint a nap
 Amelyik az égen ragyog egész nap
 Ragyogva jár, melegen süt a földre
 Kisangyalom, de sokszor jutsz eszembe.

Szerettelek én egyetlen virágom
 Hogy még senkit kerek e nagy világon
 Szerettelek, de te engem megcsaltál
 Pedig engem meg se szomorítottál
 Megcsaltad te, régi babám magadat
 Úgyse találsz nálamnál igazabbat.

Édesanyám férjhez adott

Türei csárdás

Édesanyám férjhez adott
 Csak egy rongyos pendelyt adott
 A vőlegény is olyan volt
 Csak egy rongyos gatyája volt.

Én a dolgot nem resteltem
 Hangásba kendert vetettem
 Szóttam neki egy szösz gatyát
 Avval ágálja ki magát.

Szóttam biz'a de csak egyet
 Abba se nem volt köszönet
 Szúttél gatyát ülep nélkül
 Itt vagyok most gatyá nélkül.

A türei hegy alatt, de hegy alatt

Türei csárdás

A türei hegy alatt, de hegy alatt
 Három kislány piros rózsát arat
 Én leszek a három kislány kévekötője
 Gyáva legény, kinek nincs szeretője.

Piros alma ne gurulj, ne gurulj
 Értem babám, ne búsulj, ne búsulj
 Lám én regruta vagyok, mégsem búsulok
 Jó az Isten, tán csak megszabadulok.

Felszállott a kakas a meggyfára

Türei csárdás

Felszállott a kakas a meggyfára
Kukorékol hajnal hasadtára
Hajnal hasad, sűrű csillag ragyog
Látod, babám, most is nálad vagyok.

Amért én most be vagyok sorozva
Ne hidd babám, nem leszek katona
Lesz a bíró, lesz az olyan szíves
Beírja, hogy nem vagyok húsz éves.

Amért én most ilyen sárga vagyok
Ne hidd, babám, hogy én beteg vagyok
Megsárgított engem a szerelem
Nálad nélkül gyászos az életem.

Amért én most ilyen piros vagyok
Ne hidd, babám, hogy én festve vagyok
Így szült engem anyám a világra
Pirosító nem kell az orcámra.

Amért én most ilyen barna vagyok
Kilenc kislány szeretője vagyok
A tizedik el van tőlem zárva
Édesanyja cifra szobájába.

Szánt az ökör, recseg-ropog a járom

Türei csárdás

Szánt az ökör, recseg-ropog a járom
Erős a föld a türei határon
Olyan erős, hármás eke sem vágja
Szép a babám, e világon nincs párja.

Kiskertembe kivirított a retek
De semmire való kislányt/legényt szeretek
Mit bánom én, ha semmire való is
Semmire való vagyok én magam is.

Keserű víz nem hittem, hogy édes légy
Régi babám nem hittem, hogy csalfa légy
Csalfasággal csaltad meg a szívemet
A jó Isten úgy áldjon meg tégedet.

Száraz a bokor a tetőn

Türei csárdás (szováti?)

Száraz a bokor a tetőn
Száradj el régi szeretőm
Sej, haj, úgy száradj el, mint a szekfű
Mint a réten lekaszált fű, hateha.

Ez a kislány boglyát tetéz
Aki rakja, annak nehéz
Sej, haj kalapjára hull a széna murva
Én utánam ne járj sírva.

Vót szeretőm Kati nevű
Vót szeretőm Kati nevű
Sej, haj, mintsem olyan nevű lenne
Inkább szeretőm se lenne, hateha.

Ha tudtad, hogy nem szerettél
Házadhoz mért kerítettél
Ej, haj, hagytál volna békét nékem
Más is elvett volna éngem, hateha.

Illik a tánc a rongyosnak

Szapora-Kozma Anna, Méra

Illik a tánc a rongyosnak
Minden rongya füttyög annak
Füttyög elől, füttyög hátul
Füttyög minden oldaláról.

Kis Katica, nagy Katica
Kivel háltál az éccaka
Három huszár, egy reguta
Avval háltam az éjszaka.

A fiastyúk magasan száll az égen

A fiastyúk a fiastyúk magasan száll az égen
Jaj, de hideg jaj, de hideg van ezen a vidéken
Szól a kakas, hajnal hasad, csípős hideg szét-
árad
Ej, de azért, mégis azért nem hagyom a ba-
bámat.

Nincs oly szép lány//: kerek e nagy világon
Mint amilyen//: te vagy édes virágom
Piros orcád, rózsás orcád tőlem hát ne takard el
Tekints reám, kacsints reám gyönyörű két
szemeddel.

Este mikor én lefekszek mindig kilenc óra

Este mikor én lefekszek mindig kilenc óra
Feltekintek a polcomra, nincsen semmi rajta
Nincsen semmi rajta, csak egy rozsdás csajka
Édesanyám, ha meglátná, jól tudom, hogy
megsiratna.

Kolozsvári kaszárnyára rászállott egy gólya
Vizet hozott a csőrébe regruták számára
Mosdjatok regruták, mert porosok vagytok
Atyaságos egy Úristen maga tudja, hogy mikor
szabadultok.

Sió menti kikötőbe áll egy hadihajó
Közepében a négy sarkában nemzeti lobogó
Fújja a szél fújja, hazafelé fújja
.....öreg bakák jönnek szabadságra.

FRISS CSÁRDÁS

Járd ki lábam

Kallós
l,l,ll ls sfmr mmm

Járd ki lábam, járd ki most,
Nem parancsol senki most.
/Az én lában kijárja,
Csak a padló kiállja./

Fehér rózsá, tulipán,
Húzd a nótám, te cigány!
Három éjjel, három nap
Nem elég a lábomnak.

MEZŐSÉG

KATONAKÍSÉRŐ, MENYASSZONYSZONYKÍSÉRŐ

Az ökör a földet nem magának szántja

Válaszúti menyasszonykísérő

Az *(négy)* ökör a földet nem magának szántja,
Édesanya lányát nem magának tartja.
Neveli, ruházza, más kézre bocsátja
Könnyes szemmel nézi, hogy más üti, veri
Ne üsse, ne verje, nem maga nevelte
Piros pünkösöd napján a gólya költötte.

Árva vagyok, árva, mint réten a tarló
Kinek ékességét elvette a sarló
Nekem is elvette egy semmire való
Ássa ki a szemét két fekete holló.

Madár szállt a háztetőre

Menyasszonykísérő

Madár szállt a háztetőre
Most megyünk az esküvőre
A menyasszony szép virág
Koszorúja gyöngyvirág
Az a boldog vőlegény
Ki azt mondja az enyém.

A menyasszony olyan szép
Mint üveg alatt a kép
Vőlegényünk se csúnya
Olyan mint egy bokréta
Szép a nevük, szép a hírük
Szép a magaviseletük.

Ne sírj menyasszony, légy víg
Mer' ez nem lesz mindig így
Ültetünk egy sor violát
Ád az Isten boldog órát
Ültetünk egy sor virágot
Ád az Isten boldogságot.

Válaszúti templomig
Mind piros rózsza nyílik
Szedjétek le leányok
koszorúba fonjátok
Tegyétek a fejetekre
Most megyünk az esküvőre

Mikor mentem a faluból kifelé

Válaszúti katonakísérő

Mikor mentem a faluból kifelé
Lányok kísérték az állomás felé
Úgy kísérték, mint egy szegény vándorlót
Kinek szíve fekete gyászba borult.

Vékony héja van a piros almának
Gyöngé szíve van az édesanyának
Édesanyám gyöngé szíve megszakad
Ha a fia katonának bentmarad.

Édesanyám kiállott a kapuba
Úgy siratja, hogy a fia katona
Édesanyám, ne sirasson engemet
Sirasson a kisangyalom, ha szeret.

Édesanyám, ne sirasson engemet
Menjen haza, s nevelje fel öcsémet
Nem megyek én, nem nevelek több árvát
Hat krajcárért, hogy szolgálja a császárt.

Édesanyám, menjen haza, ne sírjon
Ha hazamegy rögtön levelet írjon
Írja meg, hogy az én babám kit szeret
Kivel tölti el azt a három évet.

Búja lehet annak a kis madárnak
Kit örökre kalitkába bezárnak
Hát annak a válaszüti legénynek
Akit ősszel katonának elvisznek.

MEZŐSÉGI LASSÚ, AKASZTÓS

Néhol kerekedik egy fekete felhő

Válaszüti akasztós

Néhol kerekedik egy fekete felhő
Azalatt repül el egy fekete holló
Állj meg holló, állj meg, hogy üzenjek tőled
Apámnak, anyámnak, szívbeli mátkámnak.

Ha kérdik, hogy vagyok, mondjad, hogy rab
vagyok

A török császárnál talpig vasban vagyok
Megunta két lábam vasakat rengetni
Megunta két kezem hírharangot húzni.

Rab vagyok, rab vagyok, szabadulást várok
Csak az Isten tudja, mikor szabadulok
Elapadt két szemem a nagy sötétségben
Elhervadt két orcám keserűségemben.

Válaszüti hegyet fújja a hideg szél

Válaszüti lassú

Válaszüti hegyet fújja a hideg szél
Köszönöm galambom, hogy eddig szerettél
Köszönöm a jókat, a páros csókokat
Amit az orcámra sűrűn adogattak.

Ne szeress, ne szeress, mert nekem nem
kellesz

Elmúlt az az idő, mikor voltál kedves
Te tettél fogadást én előttem, nem más
Hogy én rajtam kívül sohase szeretsz mást.

De te hamis voltál, engemet megcsaltál
Egy-két páros csókért máshoz folyamodtál
Ha tudtad határát rövid szerelmednek
Mért nem hagytál békét én árva fejemnek.

Olyan vagy te, rózsám

Válaszút

Olyan vagy te, rózsám,
Mint az engedelem
Két piros orcádon
Játszik a szerelem.

Jól gondold meg, rózsám
Elejét, utolját
Hogy kivel kötőd le
Az életed sorát.

Mert nem kölcsön kenyér
 Hogy visszaadhassad
 Sem nem tiszta búza
 Hogy learathassad.

Ki a szerelemnek
 Útján akar járni
 Okosnak, eszesnek
 Kell is annak lenni.

Mer' én elindultam
 Nem tudtam eljágni
 Fele utaimból
 Vissza kellett térni.

Fordulj kedves lovam napszentület felé

Válaszút

Fordulj kedves lovam napszentület felé
 Úgyse jövünk többet soha visszafelé
 Messze földre megyek, elbujdosom innét
 Szép szülőházamat nem látom meg többet.

Fúdd el jó szél, fúdd el hosszú útnak porát
 Hosszú útnak porát, fakó lovam nyomát
 Jó ló volt a fakó, jó a viselete
 Áldja meg az Isten, aki felnevelte.

Porladozik csontja, fekete föld nyomja
 Az én bús szívem is csak a bú rongálja
 Árva vagyok, árva, mint réten a talló
 Kinek ékességét elvette a sarló.

Az idegen földön olyan beteg vagyok
 Szomszédim házáig alig elámbolygok
 Szomszédim azt mondják, talán meg is halok
 Én is azt gondolom, meg sem is maradok.

Idegen országban, idegen emberek
 Járok az utcákon, senkit nem ismerek
 Szólanék hozzájuk, de ők nem értenek
 Ezen az én szívem, de nagyon kesereg.

Becskereki, Becskereki

Válaszút

Becskereki, Becskereki,
 Mért adtatok kardot neki
 Ha ravasznak gondolnálak
 Örökre megátkoználak
 De lelkedet jól ismerem
 Hogy nem voltál rossz emberem
 A csatában velem voltál
 Mind jó vitéz hadakoztál.

Vágják a nagy erdő útját
 Viszik a magyar katonát
 Kit lefelé, kit felfelé
 Egyet sem hazája felé
 Öltöznek szürke gúnyába
 Viszik a csata zajába
 Kit a golyó, kit a dárda
 Kit éles kard összevágja.

A kis utcán még a világ
 Mindig ég a gyertyavilág
 Azért ég ott olyan későn
 Ott lakik az én szeretőm
 Többet keres a tűjével
 Mint az apja hat ökrével
 A tűjével többet keres,
 Mint amennyit apja szerez.

Hallod-e te szelídecске

kezdővsz? Mártitól

Hallod-e te szelídecске, leány vagy-e, vagy menyecske.

Nem vagyok én szelídecске, sem leány, de sem menyecske,
 Mert én kerti virág vagyok, a harmatért majd' meghalok.//:

Ha te virág vagy a kertbe, én meg harmat vagyok benne.

Este a virágra szállok, reggelik rajta úszkállok.
 Hozd fel Isten azt a napot, hogy süsse fel a harmatot,

A füvekről a harmatot, a szívemről a bánatot.

Kinek nincs kedve itt lakni, menjen menyországba lakni.

Építsen az égre házat, ott nem éri semmi bánat.

Építsen az ég szélére, ott nem éri semmiféle,
 Építsen az égre házat, ott nem éri semmi bánat.

Én elmegyek közületek, mert köztetek nem élhetek,

Valahára visszatérek, találjak még közületek.
 Én elmegyek más országba, szívem vigasztalására:/

Elment az én rózsám idegen országba.

Írja levelébe, hogy menjek utána.

Nem megyek utána idegen országba,
 Inkább meggyászolom fekete gúnyába.

Ha én gólyamadár volnék, túl a tengereken szállnék,

Ott imádkoznám hazámért, hazámban a szép rózsámért.

Ha én levelet írhatnék, arany pecsét alatt írnék,

A szívemet beletenném, hozzád, rózsám elküldeném.

Most akadtam egy csurgóra, egy csurgóban egy leányra.

Kinek aludttéj a szája, színaranyból van a lába.
 Mézből van a nyeldeklője, ezüstből a beszélője,

Szeme kökény, foga gyémánt, az inge arany paszománt.

Addig élek, amíg élek, amíg bennem zeng a lélek,

Ajrarara....

Zeng a lélek, zeng a szó, zeng a szerelem ajtó,
 Ajrarara....

MEZŐSÉGI LASSÚ CSÁRDÁS

Úgy elmegyek, hírt sem halltok felőlem

válaszúti füzet 17. „Válaszút” ének, csárdás
m.r drml s.d t,l,l,/mlml tsl mmm/ mlml tsl mr d

Úgy elmegyek, hírt sem halltok felőlem.
Párja-vesztett kismadár lesz belőlem.
Leszállok egy zöld erdőbe zokogva,
Fészket rakok egy nefelejcs-bokorra

Addig megyek míg a szememmel látok,
Ameddig egy sűrű erdőt találok.
Sűrű erdő közepe lesz lakásom,
Édesanyám, arra kérem ne sírjon.

Azt mondja a kismadár a fiának:
Magos fára rakjon fészket magának.
Én is arra tanítom a babámat,
Ha nem szeret keressen mást magának.

Kiskoromban árvaságra jutottam,
Életemben de sokat szomorkodtam.
Megtanultam hogy kell túrni szenvedni,
Azt is tudom hogy kell szívből szeretni.

Szégyen volna, hogyha én azt nem tudnám

Válaszúti lassú csárdás

Szégyen volna, hogyha én azt nem tudnám,
Melyik utcában lakik az én babám.
Itt lakik egy válaszúti utcába',
Piros rózsza nyílik az ablakába.

Mikor a lány a legénnyel esküszik,
Lányságáról, jaj de megfélekedzik.
Nem gondol a szabad madár életre,
Szép lánysága holtig el van felejtve.

Barna kislány, ha bemegy a szobába,
Árva könnyét hullatja az ágyára.
Sírok, anyám, siratom a lányságom,
Sírok is én, míg élek a világon.

Udvaromban magasra nő a nyárfa,
Édesanyám barna lányát siratja.
Sirass anyám, sirathatsz is engemet,
Férjhez adtál, de nem tudod, hogy kinek.

Hallod, babám, mit fütyörész a rigó

Lassú csárdás

Hallod, babám, mit fütyörész a rigó
Katonának beiratott a bíró
Hadd el bíró, kutya bíró, megbánod
Még az éjjel a leányoddal hálok.

Mikor kezdtem kufferemet pakolni
Édesanyám akkor kezdett siratni
Édesanyám köszönöm a nevelést
Három évig nem eszem a kenyerét.

Verd meg Isten azt, aki ezt csinálta
De még jobban, aki ezt kitalálta
Elviszik a magyar fiút messzire
Német császár savanyú kenyerére.

Válaszúti hegy aljába'

Válaszúti hegy aljába'
Eltörött a lovam lába
Gyere, rózsám, fizesd meg a károm
Úgyis te leszel a párom.

Erre gyere, ne menj arra
Jobb út van erre, mint arra
Erre gyere, szívemnek a párja
Adj egy csókot utoljára.

Páros csókot nem adhatok
Nem a te szeretőd vagyok
Páros csókot csakis annak adok
Kinek szeretője vagyok.

Nem úgy van most, mint volt régen
Nem az a nap süt az égen
Nem az a nap, sej, de nem az a hold
Nem az a szeretőm, ki volt.

Aki volt már rég elhagyott
Szebbre vágyott, mint én vagyok
Szebbre vágyott, hej, de mégsem kapott
Még olyat se, mint én vagyok.

Császárkörte nem vadalma

Feketelaki lassú csárdás

Császárkörte nem vadalma
Árvából lesz jó katona
Mert nincs neki pártfogója
Nincsen, aki megsirassa.

Katonának gyöngy a neve
Beh keserű a kenyere
Csak édesem ett belőle
De megelégedtem vele.

Hideg szél fúj észak felől
A lelkem is fázik belől
Szól a kakas virradtára
Szívem a szívedet várja

Ha galambom veszni talál
Rabolj el engem is halál
Mert nélküled ez az élet
Nincs számomra csak ítélet.

Már harmadik orsóm járja
Mást kötök fel guzsalyamra
Álom nem jön két szememre
Mindig csak te jársz eszembe.

Arad felől jön a posta
Jaj, de búsan szól a sípja
Másnak hozza a levelet
Nekem a keserűséget
Másnak hozza az újságot
Nekem a szomorúságot.

Komámasszony kakasa, kakasa

Bonchidai-Válaszúti gyors csárdás

Komámasszony kakasa, kakasa
Felszállott a kapura, kapura
Mind azt kukorékolja
Komámasszony de csalfa.

Komámasszony, tegyen úgy
 Én a kakas, kend a tyúk
 Guggoljon le nekem úgy
 Mint a kendermagos kakasnak a tyúk.

Kicsi róka, kicsi nyúl
 Még a pap is odanyúl
 Oda biz a ne nyúljon
 Hogy a körme lehulljon.

Atya, Fiú, Szentlélek
 Én a paptól nem félek
 Mer' a pap is hibázik
 Ha sötétbe érkezik.

Egy hagymáért, kettőért nem adom
 Pálinkáért a szegre fel akasztom
 Ha pálinkát ad az úr
 Hová akar, oda szúr.

A kalapom, a kalapom félig selyem

Lassú csárdás

A kalapom, a kalapom félig selyem
 De én aztat félrevágom, úgy viselem
 Nem búsúlok, rámulatok
 Úgyis tudom, hogy meghalok.

Két fekete göndörszőrű lovam vagyok
 Még az éjjel mind a kettőt elmulatom
 Elmulatom, nem sajnálom
 Szerettelek, csak azt bánom.

Rég megmondtam, kisangyalom csalfa ne légy
 A lábadra magas sarkú cipőt ne végy
 Magas sarkú cipőt vettél
 A világ csalfája lettél.

Szeretett a fene soha, fene soha
 Csak megvoltam véled szokva
 Úgy megvoltam véled szokva
 El se felejtelek soha.

...

[kevésbé ismertek](#)

Jaj, de búsan harangoznak

Válaszúti lassú csárdás ??

Jaj, de búsan harangoznak
 Talán az én galambomnak
 Most viszik a temetőbe
 El sem búcsúzhattam tőle.

Bárcsak addig el ne vinnék
 Amíg innét odamennék
 Koporsójára borulnék
 Jaj, de keservesen sírnék.

Sirass, borulj koporsómra
 Hallgassál utolsó szómra
 Vessél reám egy, két földet
 Talán megérdemlem tőled.

Válaszúti sűrű berek

Válaszúti keserves

Válaszúti sűrű berek
A szeretőm ott kesereg
Tudod, babám, mit fogadtál
Mikor velem kezet fogtál.

Mind azt mondtad, hogy elveszel
Ha beszántol, ha bevetel
Bészántottál, bévetettél
Engem el is felejtettél.

Bánat, bánat, hol születted
Talán a fellegből estél
Bánat olyan, mint az enyém
Nincsen a föld kerekségén.

.Kinek panaszoljam magam
Kinek mondjam a bánatam
Kinek mondjam, ki hallgat meg
Engemet ki vigasztal meg.

Megmondanám a virágnak
De az megmondja az ágnak
Nem mondom én csak a földnek
Mer' az nem mondja senkinek.

Fekete föld, neked mondom
Te légy az én vigasztalóm
Hallgassál meg, vigasztalj meg
Árva szívem nyugtassad meg.

Nyisd ki, rózsám az ajtót

Válaszúti lassú/ gyors csárdás

Nyisd ki, rózsám az ajtót
Itt van a te galambod
De nehezen nyitod ki
Mintha nem tudnád, hogy ki.

Nyitom, nyitom, kedvesem
Csak a lábim keresem
Nyitom, nyitom, galambom
Csak a lábim gombolom.

Fehér fuszulykavirág
Ne jöjj hozzám napvilág
Gyere hozzám sötétbe
Hadd üljek az öledbe.

Úgysem ülök sokáig
Csak tizenkét óráig
Az a tizenkét óra
Nekem csak egy minuta.

Adj egy csókot, én egy mást
Ne feledjük el egymást
Két-három csók nem a világ
Száradjon meg, aki nem ad.

Kapitány úr, arra kérem

Válaszúti lassú csárdás

Kapitány úr, arra kérem
Szabadságot adjon nékem
Vagy egy órát, csuhaj vagy egy felet
Hogy írjak egy bús levelet.

Megírtam a bús levelet
A babám szíve majd' megreped
Azért vagyok, csuhaj olyan árva
Kaszárnyába vagyok zárva.

Fecském, fecském, édes fecském
 Vidd el az én levelecském
 Vidd el tőlem arra a messzi tájra
 Tedd a babám ablakára.

Ha kérdi, hogy honnan jöttél
 Kinek a postása lettél
 Mondd meg, hogy egy szegény, árva szívtől
 A te régi kedvesedtől.

Miről apám nagy búsan szólt

Bonchidai-válaszúti lassú

Miről apám nagy búsan szólt
 Hogy itt hajdan szebb élet volt
 Érzi lelke, felsóhajtok
 Midőn Rákos földjén szántok.

Rákos, Rákos, hova lettél
 Szép híredből, de kiestél
 Már mi nálunk a magyar szó
 Ritka, mint a fehér holló.

A csatában trombitálnak
 Mind a sasok vívni szálltak
 Fáj szívem, fáj, ha ezt látom
 Hazám földjét sírva szántom.

Barna kislány a faluból
 Ne végy vizet a Rákosból
 Magyar csonton folyó vize
 Könnyektől sós annak íze.

Elmúltak a mézes hetek

Bonchidai-válaszúti gyors csárdás

Elmúltak a mézes hetek
 Asszony, mit csináljak veled
 Szedd össze a sátorfádat
 Látogasd meg az anyádat.

Túrót ettem, nem ordát
 Felemelték a normát
 Dolgozhatol eleget
 Míg a szemed kimered.

Cum dai, lele laptele
 Tri pițule domnule
 Lasă, lele mai în jos
 Nu pot, domnule că-i gros.

Esik eső, szakad, szakad

Válaszúti lassú

Esik eső, szakad, szakad, hidd el rózsám, hogy
 itt hagylak
 Látod, rózsám, hogy nyergelek, mégsem hi-
 szed, hogy elmegyek
 Lovam lába indulóba, magam pedig búcsúzó-
 ba
 Vess utánam egy pillantást, többet úgysem
 látjuk egymást.

Keseredik az az anya, kinek két fia katona
 Egyik tüzér, másik huszár, bécsi kaszárnyában
 sétál
 Bécsi kaszárnya repedj meg, te meg fiam,
 szabadulj meg
 Szabadulnék, de nem lehet//:

Szabadságom el van zárva német császár
ládájába
Elveszett a láda kulcsa, meg se szabadulok
soha
Katona az én életem, sirat engem a kedvesem
Sirat engem a madár is, földre lehajlik az ág is.

Azt gondolja, ki nem tudja

Lassú csárdás

Azt gondolja, ki nem tudja
Hogy én nem búsúlok soha, csuhaja
Pedig nincsen az az óra
Hogy a könnyem ne hullana, csuhaja.
Hull előmbe, hull a földre
Hull a gyászos kebelembe, csuhaja
Árktot vág a két orcámon
Mint a zápor az utcákon, csuhaja.

Azt gondoltam, eső esik
Pedig a szemem könnyezik
Az én szemem sűrű felhő
Onnan ver engem az eső
Hull a könnyem, hull csendesen
Fáj a szívem keservesen, csuhaja
Ha tied is úgy tud fájni
Soha meg sem tudunk válni, csuhaja.

Bánat, bánat, keserűség

Lassú csárdás

Bánat, bánat, keserűség
Még a testvér is ellenség, csuhaja
Mind azt mondja ki nem tudja
Hogy én nem búsúlok soha, csuhaja
Pedig nincsen az az óra,
hogy a könnyem necsorogna, csuhaja.

Édesanyám is volt nékem
Édesanyám is volt nékem, csuhaja
Keservesen nevelt engem
Keservesen nevelt engem, csuhaja
Lálá...

Édesanyám sok szép szava,
Kit fogadtam, kit nem soha, csuhaja
Mefogadnám, de már késő
Énelőttem más az első, csuhaja.

Annyi nékem az irigyem,
Mint a fűszál a mezőben, csuhaja
Lálá...

MAGYARSZOVÁT, NÉGYES

Száraz a bokor a tetőn

Szováti négyes

Száraz a bokor a tetőn, elhagylak régi szere-
tőm
Elhagynálak, de sajnállak, mondd meg rózsám,
mit csináljak
Gyere, rózsám, béküljünk meg, mi egymásnak
engedjünk meg
Mind így voltak, kik így jártak, mind megen-
gedtek egymásnak.

Megfújnak azok a szelek, kibe rózsám szeret-
telek
De még azok is megfújnak, kibe el kell felejtse-
lek
Bánom, amit cselekedtem, amit véled elbe-
széltem
Nem beszéltem a rosszakat, csak a jó igazsá-
gokat.

Amér' én mindig dúdoló, csak mutatom,
hogyan víg vagyok
Sír a szemem, kacag a szám, most fáj a szívem
igazán
Azt gondoltam, eső esik, pedig a szemem
könnyezik
Az én szemem sűrű felhő, onnan ver engem az
eső.

Én is voltam, mikor voltam, virágok közt, virág
voltam
De rossz kertészre akadtam, keze alatt elher-
vadtam
A szerelem szívet éget, ki nem hiszi, próbálja
meg
Én nem hittem, próbát tettem, azzal magam
elvesztettem.

Zöld erdőben liliomszál, tied vagyok, mert
megfogtál
Két karoddal átöleltél, de szemeddel mást
ügyeltél
Gyenge lábam fárasztottad, édes álomom
megszaggattad
Álom, álom, édes álom, a szerelem szívfájda-
lom.

A szerelem szívet éget ki nem hiszi próbálja
meg
Én nem hittem próbát tettem azzal magam
elvesztettem
Szemed akárkit ügyeljen szíved engem ne
felejtse
Lábad akármerre járjon szíved értem hóttig
fájjon.

SZOVÁTI LASSÚ

**Hogyha tudtad, hogy nem sze-
retsz**

Hogyha tudtad, hogy nem szeretsz, hogy nem
szeretsz szívedből
Mért csaltad ki az álmod a szememből
Hagytál volna békét a szerelemnek
Jobb lett volna az én árva fejemnek.

Édesanyám ://volt az oka//:mindennek
Mért nem adott engem a szeretőmnek
Adott volna engemet oda annak
Kit a szívem kiválasztott magának.

MAGYARSZOVÁT ...

Már minálunk csépelik a ződ búzát

Szováti aratódal

Már minálunk csépelik a ződ búzát
Kelet felől fújja a szél a polyvát
Fújjad, szellő, fújjad az én babám szemébe
Hogy ne lásson több csalfaságot véle.

Szépen szól a kolozsvári nagyharang
Szépen húzza három fehér vadgalamb
Három fehér vadgalambnak, hej, de hat szárnya
Nem kell nékem senki megunt babája.

Kisangyalom, ha katona nem volnék
Minden este ablakodnál sétálnék
Kisangyalom, de mivel, hogy katona vagyok
Mint a virág, napról napra hervadok.

Hervad az a rózsza, kit nem locsolnak
Hervad az a kislány, kit nem csókolnak
S hervassza el, szárassza el szívét a bánat
Ha már engem elvisznek katonának.

Két fa között kisütött a holdvilág

Szovát, csárdás

Két fa között kisütött a holdvilág
Az én babám abba fésüli magát
Göndör haját százfelé fújja a szél
Látod, babám, nem igazán szerettél.

Hogyha tudtad, hogy nem szeretsz szívedből
Mért csaltad ki az álmot a szememből
Csalfasággal csaltad meg a szívemet
A jó Isten borítsa rád az eget.

Még az úton lefelé sem mehetek
Mind azt mondják, hogy szeretőt keresek
Nem kell nékem az a büszke szerető
Szeretőm lesz az a gyászos temető.

Jaj, de búsan harangoznak a toronyba'

Szováti halottkísérő

Jaj, de búsan harangoznak//: a toronyba'
Elhervadt a legszebb legény//: a faluba
Három galamb húzza azt a harangot
Úgy temetik a negyedik galambot.

Jaj, de szépen harangoznak a toronyba
Most viszik a legszebb legényt a sírba
Végig, végig siratta a babája
Úgy, hogy most már őtet kell, hogy sirassa.

Liliomból csinálják a koporsót
Olyan sírás, olyan fényes a zöld út
Odament a szeretője szegénynek
Bánatába koporsóban sötét lett

Rozsmarintot ültetnek a sírjára
Odament a szeretője, babája
Végig, végig siratta a temetőbe
Adj vissza a hűséges szeretőjét

Édesanyám pénz vagyon a zsebembe
Legyen szíves, ki ne vegye belőle
Ha kiveszi csináltasson koporsót
Hármasával veresse rá a jajszót.

Csillagtalan setét éjjel

Szovát-Láli néni

Csillagtalan setét éjjel//:
Jártam egy virágos réten
S ott láttam egy árva lelket
És kihallgatta, hogy mit beszélek//:
S nem beszélek én egyebet
Csak a régi szeretőmet
S nem beszélek én egyébről
Csak a régi szeretőmről.

S ha én aztat tudtam volna//:Istentől
S hogy a szívem megválí//:a tiedtől
S adtam volna száz forintot pengőbe
S mégsem szerettelek volna örökre.

Bújdosik az árva madár//:az ágon
Nem csak te vagy elhagyott ez//: világon
Nekem sincsen édesapám, sem anyám
Mégis a jó isten gondot visel rám.

Szóke vize zavaros a//: Tiszának
Mondd meg annak a szép barna//: kislánynak
Hogy az egész Tisza vize mentébe
Hamisabb lány nincs nálanál senki se.

Magasan repül a daru, szépen szól

Szováti lassú cigánytánc

Magasan repül a daru, szépen szól,
S haragszik rám az én rózsám, mert nem szól.
Ne haragudj régi rózsám sokáig,
Tiéd voltam, s tiéd leszek halálíg.

S még az úton lefelé sem mehetek,
Mert mind azt mondják, hogy szeretőt keresek.

S nem kell nékem az a büszke szerető,
Szeretőm lesz az a gyászos temető.

Szerettelek sok ideig

Szováti négyes

Szerettelek sok ideig
Keddtől fogva szeredáig
Ugye, babám sok szép idő
Száradjon beléd a tüdő.

Nem átkozlak, nem szokásom
Verjen meg a sóhajtásom
S a sok sűrű könnyhullásom
S a sok sűrű könnyhullásom.

Tizenhárom sor patika
Ne legyen elég számodra
Tizenhárom szekér szalma
Rothadjon el az ágyadba
Gyermeked is kilenc legyen
S mind a kilenc fiú legyen.

A tizedik leány legyen
S az is olyan kurva legyen
Hogy hét országon híre menjen
Hogy hét országon híre menjen.

Nézz ki, babám ablakodon
 Hogy ki kaszál az udvarodon
 Szénát kaszál, nem gabonát
 Szőkét szeretek, nem barnát
 Szőke vagyok én magam is
 Legyen szőke a galambom is.

Szépen szólnak a mezei pacsirták

Szovát-Lassú cigánytánc

Szépen szólnak a mezei pacsirták
 Jaj, de rég, hogy sírnak az édesanyák
 Szomorú édesanyák, ne sírjatok
 Megvigasztal az elmenekült fiatalok.

Úgy elmentél, édes fiam, hírt sem hallok
 felőled

Bujdosó kis madárka lett belőled
 Tavaszi szél meghajlítsa az ágot
 Az én szívem majd meghasad utánod

Erdők, mezők, vadligetek//:
 Hadd bujdossak tibennetek
 Hadd bujdossak a vadakkal
 Sírjak a kis madarakkal.

Szépen veri az eső a virágot

Szovát-Lassú cigánytánc

Szépen veri az eső a virágot
 Te meg, babám, kerüld meg a világot
 Kerüld meg ezt a világot kereken
 Mert nem voltál hű szerető sohasem.

Szép a fekete bárány, ha nem tarka//:
 El vagyok a szeretőmnek árulva//:

Úgy hervadok, mint pohárba a virág//:
 Ha nem szeretsz, még a nap se süssön rád//:

Még a nap is elhagyja a kék eget//:
 Hát én, babám, hogy hagyjalak el téged//:

Nem mind arany, nem min ezüst, mi fénylik
 Nem mind igaz, mit a legény esküszik
 Hallottam én esküt, átkot eleget
 Látok is még sok keserves életet.

A reguta búval éli világát

Szováti összerázás

A reguta búval éli világát
 Szomorúan írja haza a lapját
 Üdvözlétét forró csókkal lezárja
 Hej, úgy küldi a szeretője számára.

Verd meg, Isten azt a gyászos hónapot
 Melyik engem a regátba elhozott
 Hosszú vonat vigyél vissza hazámba, Szovátra
 Ej, hogy boruljak az én régi babám vállára.

Nem vagyok, nem vagyok, nem vagyok hibás

Szováti szászka

Nem vagyok, nem vagyok, nem vagyok hibás,
 A szeretőm elhagyott, az csak kifogás.
 Ölelem, csókolom, szívemből teszem,
 Hozzá megyek minden este , mer' én szere-
 tem.

Zöld szalagos az én lábim eleje

Szováti összerázás

Zöld szalagos az én lábim eleje
Nem vagyok én legényeknek eleje
Sem eleje, sem utója nem vagyok
Amért az a büszke legény elhagyott.

Már mi nálunk csépelik a zöld búzát
Leválták a bús gerlice jobb szárnyát
Bús gerlice búsul a jobb szárnyáér'
Én is búsulok a régi babámér'.

Kicsi tulok, nagy a járom

válaszúti füzet 26.-ben: "Válaszút"
vagy szováti négyes vagy szászka?
mmls mrl,l, // rdrd rmrdr/rmrd l,l,l,l,

Kicsi tulok, nagy a járom
Fiatal még az én párom
Kerek három évig várom
Mégis ő lesz az én párom.

Kicsi tulok, nagy a szarva
Nem fér bé az istállóba.
Le kell a szarvából vágni,
A rózsámtól elkell válni.

Azt gondoltam eső esik,
Pedig a szemem könnyezik.
Az én szemem sűrű felhő,
Onnan ver engem az eső.

Gyere rózsám, béküljünk meg
Mi egymásnak engedjünk meg.
Mind így voltak kik így jártak,
Mind megengedtek egymásnak.

Szeress, szeress, csak nézd meg kit
Mer' a szerelem megvakít
Engemet is megvakított
Halálig megszomorított.

A szerelem szívet éget,
Ki nem hiszi, próbálja meg.
Én nem hittem, próbát tettem,
S azzal magam elvesztettem.

Mikor voltam, én is voltam
Virágok közt virág voltam
De rossz kertészre akadtam
Keze között elhervadtam.

Bánat, bánat, de nehéz vagy
De rég, hogy a szívemen vagy
Szállj le bánat a szívemről
Elég volt már becsületből.

MÁS

Én az éjjel nem aludtam egy órát

Lassú csárdás

Én az éjjel nem aludtam egy órát
Hallgattam a régi babám panaszát
Éjfél után későre mondta meg, hogy mi baja
Ő szeretne, de az anyja nem hagyja.

Verje meg az Isten a te anyádat
Mért csinálta bolonduljak utánad
Zúgjál erdő, sejhaj, csendülj mező, falevél
Szeress, babám, kit idáig szerettél.

Úgy meguntam ezt a legényt szeretni
De még jobban a gyűrűjét viselni
Csütörtökön, sejhaj, megmondom az anyjának
Köszönöm a jóságát a fiának.

A kalapom, a kalapom félig selyem

Lassú csárdás

A kalapom, a kalapom félig selyem
De én aztat félrevágom, úgy viselem
Nem búsulok, rámulatok
Úgyis tudom, hogy meghalok.

Két fekete göndör szőrű lovam vagyon
Még az éjjel mind a kettőt elmulatom
Elmulatom, nem sajnálom
Szerettelek csak azt bánom.

Tavaly ősszel meg akartam házasodni
A faluba nem akartak leányt adni
Mind azt mondták, hogy részeges vagyok
Rossz feleségtartó vagyok.

Mikor mentem Visa felé, Visa felé
Pánkót sütnék a leányok arrafelé
A pánkóból nem adtatok
Szakadjon meg a nyakatok.

Feleségem palatkai, palatkai
Hogy a hideg ott rázza ki, ott rázza ki
Nem adott pénzt pálinkára
Sem a zacskóba dohányra.

Rég megmondtam kisangyalom csalfa ne légy
A lábadra magas sarkú cipőt ne végy
Magas sarkú cipőt vettél
A világ csalfája lettél.

Szeretett a fene soha, fene soha
Csak megvoltam véled szokva, véled szokva
Úgy megvoltam véled szokva
El sem felejtelek soha.

Ágas-bogas a diófa teteje

Ágas-bogas a diófa teteje
Csak egy kislányt/legényt neveltek a kedvemre
Azt az egyet nem adnám a viláért
Az anyjának a mennybéli jussáért.

Az anyjának kevés mennybe' a jussa
A fiának/lányának olyan édes a csókja
Olyan édes, nem tudnám felejteni
Hanem inkább jobban tudnám szeretni.

Ősz az idő, hull a fáról a levél
Mebánod még régi babám mit tettél
Mebánod még, jutok én még eszedbe
Hogy milyen volt bús szívemnek szerelme.

Le van az én selyem ingem vasalva
Nem vagyok én leányoknak/legényeknek az
alja
Sem eleje, sem az alja nem vagyok
Amér' engem a szeretóm elhagyott.

Végigmentem az utcán

Végigmentem az utcán
Bésároztam a csizmám
Megérdemli az a lány
Kiért sáros a csizmám.

Gyere, rózsám ki a kertbe
Vess keresztet a mejjedre
Én keresztet nem vethetek
Mer' a tied nem lehetek.

Három piros kendőt veszek
Ha felveszem piros leszek
Piros leszek, mint a rózsza
Rám illik a babám csókja.

Három sárga kendőt veszek
Ha felveszem sárga leszek
Sárga leszek, mint a halál
Csőrében visz el egy madár.

Meg akartam házasodni
Galambot akartam fogni
Galamb helyett varjút fogtam
Bánom, hogy megházasodtam.

Télen nagy a hó

Télen nagy a hó
Nyáron nagy a sár,
Bolond aki télen-nyáron
A lányokhoz jár.
aj-la-la...

Szegény vagyok én,
Szélről lakom én,
A házamnak nincs teteje,
Elhordta a szél.

De én fogadom,
Bezsuppoltatom,
Arra jár a kisangyalom,
Becsalogatom.
aj-la-la...

Télen nagy a hó
Nyáron nagy a sár
Bolond aki télen-nyáron
A lányokhoz jár.

Kék ibolyát ültettem a pohárba

Akasztós, Kallós Zoltán kedvence

Kék ibolyát ültettem a pohárba
Ez a legény válogat a leányba
Törje ki a sejhaj, válogatós nyavalya
Én is voltam szeretője valaha.

Kék ibolyát ültettem a cserépbe
Ez a leány válogat a legénybe
Törje ki a sej-haj, válogatós nyavalya
Én is voltam szeretője valaha.

Kék ibolya ha leszakítanálak
Mit mondanál, babám, ha elhagynálak
Mit mondanék, sej-haj, ha így hozta az idő
Ritka most az igazszívű szerető.

Kék ibolya búra hajtja a fejét
Mer' a harmat nem öntözi a tövét
Szállj le harmat, szállj le kék ibolya tövére
Most találtam egy igaz szeretőre.

Amott kerekedik egy fekete felhő

Visai keserves

Amott kerekedik egy fekete felhő,
Alatta repül el egy fekete holló.
Szállj le, holló, szállj le, hogy igyál egy cseppet,
Hogy igyál egy cseppet, hogy üzenjek tölled.

Apámnak, anyámnak, jegybéli mátkámnak.
[Apámnak, anyámnak, jegybéli mátkámnak.]
Ha kérdi, hogy vagyok, mon' meg, hogy rab
vagyok,
Nagy török császárnál térdig vasba vagyok.

Megunta két kezem a nehéz bilincset,
Megunta két szemem a nagy sötétséget,
S megunta két fülem zöld erdő zúgását,
S Duna habjainak sűrű suttogását.

Édesanyám sok szép szava

Visai akasztós

Édesanyám sok szép szava,
Édesanyám sok szép szava,
De sokat intett a jóra,
De sokat intett a jóra,
Kit fogadtam, kit nem soha,
Kit fogadtam, kit nem soha,
Most fogadnám, de már késő,
Hull a könnyem, mind az eső.

Édes volt az anyám teje,
Édes volt az anyám teje,
Keserű a más kenyere,
Keserű a más kenyere,
Keserű is, savanyó is,
Keserű is, savanyó is,
Jaj, de sokszor panaszos is,
Jaj, de sokszor panaszos is.

Édesanyám úgy szeretett,
Édesanyám úgy szeretett,
Tejbe-vajba fürösztgetett,
Tejbe-vajba fürösztgetett,
Keszkenyőbe takargatott,
Keszkenyőbe takargatott,
Mégis idegennek adott,

Mégis idegennek adott.
 Szőke vize a Tiszánok,
 Szőke vize a Tiszánok,
 Mon' meg kislány az anyádnok,
 Mon' meg kislány az anyádnok,
 Ne (j)átkozzon fűnek-fánok,
 Ne (j)átkozzon fűnek-fánok,
 Hogy az egész Tisz mentén
 Nincsen olyan árva mind én.

Seprik az erdei utat

Visai keserves

Seprik az erdei utat,
 Viszik a magyar fiúkat,
 Kit lefelé, kit felfelé,
 Egyiket sem hazafelé.

Hanem Galicia felé,
 Hanem Galicia felé.
 Galicia közepébe,
 Két kaszárnya van építve.

Oda viszik szegényeket,
 Szegény magyar legényeket,
 Oda viszik szegényeket,
 Szegény magyar legényeket.

Seprik az erdei utat

Visai katonadal

Seprik az erdei utat,
 Seprik az erdei utat,
 Viszik a magyar fiúkat,
 Viszik a magyar fiúkat.

Kit lefelé, kit felfelé,
 Egyet sem (a) hazája felé,
 Hanem Galicia felé,
 Hanem Galicia felé.

Galicia közepébe,
 Két kaszárnya van építve,
 Oda viszik szegényeket,
 Szegén magyar legényeket.

Ki-kinéznek ablakikon,
 Ki-kinéznek ablakikon,
 Rózsa nyilott csákójokban
 Rózsa nyilott csákójokban.

Rózsa nyilott, szekfű hajlott,
 Rózsa nyilott, szekfű hajlott,
 Édesanyám szavát hallom,
 Édesanyám szavát hallom.

Mi hasznam, ha szavát hallom,
 Mi hasznam, ha szavát hallom,
 Ha őkemét nem láthatom,
 Ha őkemét nem láthatom.

Meg akartam házasodni

Visai ritka csárdás

Meg akartam házasodni,
 Galambot akartam fogni.
 Galamb helyett varjút fogtam,
 Bánom, hogy megházadostam.

Szült anyám, de nem magánok

Visai akasztós

Szült anyám, de nem magánok,
 Szült anyám, de nem magánok,
 Keserűség leányánok,
 Keserűség leányánok.

Szült anyám, de nem övének,
 Keserűség gyermekének,
 Szült anyám, de nem övének,
 Keserűség gyermekének.
 Áj-lá-lá-lá, lá-lá-lá-lá, lá-lá-lá.

Erdő, (j)erdő, de magos vagy,
 Erdő, (j)erdő, de magos vagy,
 Kedves rózsám, de messze vagy,
 Kedves rózsám, de messze vagy!

Azt az erdőt levághotnám,
 Hogy a rózsám megláthatnám.
 Azt az erdőt levághotnám,
 Hogy a rózsám megláthatnám.
 Áj-lá-lá-lá, lá-lá-lá-lá, lá-lá-lá.

Áld meg, Isten, áld meg, a szeretőm házát,
 Verd meg, Isten, verd meg, a bennevalóját,
 Azt se mindegyiket, csak az édesanyját,
 Azt se mindegyiket, csak az édesanyját.
 Mér' nem adta nékem az ő kedves fiát,
 Mér' nem adta nékem az ő kedves fiát,
 Ha neki fia vót, nékem szeretőm vót,
 Ha neki kedves vót, nékem kedvesebb vót.

Szároz bokor a hegytetőn

Visai akasztós (négyes?)

Szároz bokor a hegytetőn,
 Szároz bokor a hegytetőn,
 Száradj el, kedves szeretőm,
 Száradj el, kedves szeretőm,
 Úgy száradj el, mind a nádszál,
 Úgy száradj el, mind a nádszál,
 Mind a lekaszált szénaszál,
 Mind a lekaszált szénaszál!

Úgy száradj el, mind a szekfű,
 Úgy száradj el, mind a szekfű,
 Mind a lekaszált szénafű,
 Mind a lekaszált szénafű!

Úgy száradj el, mind a szekfű,
 Úgy száradj el, mind a szekfű,
 Mind a lekaszált szénafű,
 Mind a lekaszált szénafű!

Megéred még azt az időt, megéred még azt az
 időt,

Sírva mécc el kapum előtt, sírva mécc el ka-
 pum előtt.

Megöleled kapum fáját, megöleled kapum
 fáját,

Úgy siratod a gazdáját, úgy siratod a gazdáját.

Száradj el bokor hegytetőn, száradj el bokor
 hegytetőn,

Száradj el kedves szeretőm, száradj el kedves
 szeretőm,

Úgy száradj el, mind a nádszál, úgy száradj el,
 mind a nádszál,

Mind a lekaszált szénaszál, mind a lekaszált
 szénaszál.

Ne bándd, édes virágom

Palatkai ritka magyar

Ne bándd, édes virágom, hogy így élem vilá-
gom.

Éljed te is, nem bánom, tiszta szívből kívánom.
Tiszta szívből, szeretetből, éljed te is jóked-
vedből!

Az én szívem olyan víg, mind akinek háza ég.
Az én szemem olyan kerek, ahányat lát, annyit
szeret.

De a szívem olyan igaz, ezer közül egyet vá-
laszt.

Mind azt mondja a retek,

Füzesi lassú csárdás

Mind azt mondja a retek,
Hogy én sokat szeretek,
Mind azt mondja a retek,
Hogy én sokat szeretek,
De hazudik a retek,
De hazudik a retek,
Mert csak egyet szeretek, csuhajaj.
De hazudik a retek,
Mert csak egyet szeretek, de szeretek.

Azt gondolod, te csipás,
Hogy engem nem szeret senki más.
Szeret engem még más is,
Náladnál szebb virág is.
Náladnál szebb virág is.
Salala...

Édesanyám úgy szeretett,

Füzesi lassú cigánytánc

Édesanyám úgy szeretett,
Bölcsőbe tett, elrengetett,
Csicset adott, elaltatott,
Mégis katonának adott.

El kell menni, nincs mit tenni,
Füzest itt kell felejtetni,
Itt van október, a kutya-betyár hónap,
El kell masírozni.

Ugat a kutyám, a Bubi

Füzesi lassú csárdás

Ugat a kutyám, a Bubi,
Jön a szeretőm, az úrfi, az úrfi.
Az este is nálam volt,
Az este is nálam volt,
Kilenc almát hozott volt,
Kilenc almát hozott volt,
De az úrfi csúnya volt.
De az úrfi csúnya volt.
Lala-lala...

Ugat a kutyám, a Rajna,
 Jön a szeretőm, a barna, a barna.
 Az este is nálam volt,
 Az este is nálam volt,
 Kilenc almát hozott volt,
 Kilenc almát hozott volt,
 Mind a kilenc piros volt,
 Mind a kilenc piros volt,
 De a barna ügyes volt.
 Dada-dada...

Kaszárnya, kaszárnya

Buzai katonadal
 Csík együttes 1998

Kaszárnya, kaszárnya
 Sűrű rácsos ablak rajta,
 Közepében egy kerek márvány asztal,
 Ej, gyászlevelem rajta.

Gyászlevelem rajta
 Nincsen, aki elolvassa
 Van szeretőm, egy tizennyolc éves lány,
 Hej, aki elolvassa.

Olvassa, olvassa
 Sűrű könnyeit hullassa.
 Ne hullasd a sűrű könnyeidet,
 Hej, nem leszek a tied.

De szeretnék zöld erdőbe fa lenni,

Buzai lassú csárdás

De szeretnék zöld erdőbe fa lenni,
 De még jobban tölgyfa nevet viselni.
 Élgetném ezt a cudar világot,
 Ne ölelje senki az én babámot.

Kinek nincsen szeretője, babája,
 Menjen ki a zöld erdőbe bájába,
 Irja fel a zöld erdőbe egy levélre,
 Hogy neki nincs babája, szeretője!

...???

A marosi füzes alatt

Feketelaki

A marosi füzes alatt
 Van egy főrás titok alatt.
 Aki abból vizet iszik,
 Babájától elbucsuzik.

Mondtam, anyám, házasíts meg,
 Azt mondtad, hogy még ráérek.
 Elvették a szeretőmet,
 Sohase házasodok meg.

Ha felmegyek Kolozsvárra

Feketelaki ballada

Ha felmegyek Kolozsvárra,
 Egyenest a fellegvárra,
 Ott látok sok urat ülni,
 Akik elfognak ítélni.

Rám is nyomtak egypár évet,
 Szabadulnék, de nem lehet.
 Írtam haza az anyámnak,
 Küdjön ruhát rab fiának.

Sárgadinnye felmászott a görögre

Feketelaki lassú csárdás

Sárgadinnye felmászott a görögre,
Haragszik rám a szeretőm örökre.
Ha haragszik, haragudjék magába,
Vesse magát a zavaros Tiszába.

Kisangyalom, ha tudtad, hogy nem szeretsz,
Irtál volna egy elváló levelet!
Elválásunk még a fák is sirassák,
Leveleit a földre lehullassák.

Le az utcán, szép csöndesen lefelé

Feketelaki csárdás

Le az utcán, szép csöndesen lefelé,
Szamosujvár börtönkapuja felé.
Szamosujvár börtönfala de sérga,
Odaleszek életfogytig bezárva.

Megüzenem én az édesanyámnak,
Küdjön párnát szegén Sándor fiának.
De az anyja azt válaszolta rája:
Göndör haja legyen az ő párnája.

Jaj, Istenem, de víg voltam

Feketelaki lassú cigánytánc

Jaj, Istenem, de víg voltam, amíg szeretni nem tudtam.

Ha szeretni megtanultam, fekete gyászba borultam.

Fekete gyász, fehér öröm, bánat ez nékem,
nem öröm.

Mondtam anyám, házasíts meg, azt mondtad,
hogy még ráérek.

Elvették a szeretőmet, verje meg az Isten őket!

Elvették a szeretőmet, sohase házasodok meg.

Édesanyám, mért szültél a világra

Feketelaki lassú csárdás

Édesanyám, mért szültél a világra,
Dobtál volna a zavaros Tiszába,
Tisza vize mosott volna széles Dunába,
Ne legyek a senki megunt babája!

Édesanyám, ki a huszár, ha én nem,
Ki nyergeli fel a lovat, ha én nem?
Fölnyergelem a lovamat, a sárgát,
Megkerülöm Erdélyország határát.

Lassú csárdás-Buza

A kalapom fekete de fekete
Darutollu van benne de van benne
Daru tolla lehajlott a szeretőm elhagyott
A szeretőm az a csalfa elhagyott

Úgy szeretlek mint a mákos kalácsot
Gyere ide csókoljam meg a szádod
Gyere ide jer ide hadd üljek az öledbe
Hogy nézzek a két fekete szemedbe

Kolozsvári kaszárnya

Lassú csárdás-Buza

Kolozsvári kaszárnya
 Oda leszek bezárva
 Gyere rózsám váltsál ki
 Ne hagyjál a kolozsvári kaszárnyába hervadni
 Kiváltlak én ki ki ki
 Nem hagylak elhervadni
 Eladom a jegykendőm
 Kiváltom a kolozsvári kaszárnyából a szeretőm

Édesanyám a kendőm

Lassú csardas-Buza

Édesanyám a kendőm
 Kéreti a szeretőm
 Jól van lányom add oda
 Én is úgy adtam oda
 Tizenhatesztendős koromba

...

Csillagok csillagok szépen ragyogjatok

Csillagok csillagok szépen ragyogjatok
 Ennek a kislánynak utat mutassatok
 Utat mutassatok a sűrű erdőben
 Hogy a szeretője jöjjön ki elébe

Jaj annak a fának kit fejszével vágna
 Jaj annak a lánynak kit ?? gyaláznak
 Engemet is gyaláz egy semmirevaló
 Ássa ki a szemét két fekete holló

Felmásztam a kemencére

Felmásztam a kemencére,
 Leégett a szoknyám széle.
 Széle a széle a szoknyám széle,
 Megver az uram estére.

Ki az urát nem szereti,
 Sárgarépát főzzön néki.
 Jól megsózza paprikázza,
 Hogy a hideg jól kirázza.

Őszi rózsá ha leszakítanálak

Őszi rózsá ha leszakítanálak
 Mit mondanál babám ha elhagynálak
 Azt mondanád verjen meg a teremtő
 Sose voltál igaz szívű szerető

Őszi rózsá búra hajtja a fejét
 S nincsen aki megöntözze a tövét
 Szállj le harmat őszirózsá tövére
 Gondolj kislány a régi szeretődre

Nem úgy van most mint volt régen

Ritka magyar

Nem úgy van most mint volt régen,
Nem az a nap süt az égen.

Nem az a nap, nem az a hold,
Nem az a szeretöm ki volt.

Aki volt már rég elhagyott,
Szébbre vágyott, de nem kapott.
Szébbre vágyott, de nem kapott,
Még olyat se, mint én vagyok.

Azt gondoltam míg a világ
Mindig ég a gyertyavilág
De már látom, hogy elalszik
Halálomat sokan lesik
Azért lesik halálomat
Vegyék el a galambomat
De én azért sem halok meg
Hogy a szívük szakadjon meg.

Azt gondoltam eső esik,
De csak a szemem könnyezik
Az én szemem sűrű felhő
Onnan ver engem az eső
Hull előmbe, hull a földre,
Hull a gyászos kötényembe
Árkat mos a két orcámon
Mint a zápor az utcákon.

Szabad madár vagy te rózsám
//: Szabad madár vagy te rózsám
Mégis ritkán jársz el hozzám :| |
Ha én olyan szabad volnék,
Minden este nálad volnék. Aj la la...
| |: Este későn ne járj hozzám,
Tilalomban tart az anyám :| |
Mondd meg virág a rozsámnak,
| |: Tartson szeretőt magának. :| | Aj la la...

| |: Ha elmégy is járj békében,
Rólam ne feletkezzél meg :| |
Akkor jussak az eszedbe
Mikor kenyér lesz kezvedbe. Aj la la...
Akkor se jussak egyébről
| |: Csak az igaz szerelemről. :| | Aj la la...

"Hidegen fújnak a szelek..."

(Ördöngösfüzes)

| |: Hidegen fújnak a szelek :| |
| |: Hidegen fújnak a szelek
Azok nem jót jelentenek :| |

| |: Szabad életszabad madár :| |
| |: Szabad életszabad madár
Jaj de szép ki szabadon jár :| |

| |: Járnék én is ha járhatnék :| |
| |: Járnék én is ha járhatnék
Ha magamban szabad lennék :| |

| |: Nem vagyok magamban szabad :| |
| |: Nem vagyok magamban szabad
Kezemen, lábamon lakat :| |

| |: Hidegen fújnak a szelek :| |
| |: Hidegen fújnak a szelek
Azok nem jót jelentenek :| |

Csak azt mondd meg, jó galambom

(Násznagykísérő)

Csak azt mondd meg, jó galambom, melyik úton mész el,
Felszántatom én azt az utat aranyos ekével.
Be is vetem én azt szemenszedett gyönggyel,
Be is boronálom a suru könnyeimmal.

Amerre én játok még a fák is sírnak,
Gyöngye ágaikról bús levelek hullnak.
Hulljatok, levelek, rejtsetek el engem,
Mert az én édes galambom mást szeret, nem engem.

Hulljatok, ti levelek, surun az utamra,
Hogy ne tudja az én rózsám, merre van galambja.

Jól meggondold, rózsám, elejét-utolját

Menyasszonykísérő

Jól meggondold, rózsám, elejét-utolját,
Hogy kivel kötöd be két szemed világát?
Mert nem kölcsön kenyér, hogy visszaadhasd,
Se nem tiszta búza, hogy learathassad.

Nem is hársfa gyökér, hogy összevágthatnád,
Nem is tollas vánkos, hogy megfordíthatnád.
Megtaláltad, rózsám, életednek párját,
oszirózsa szegfut, teljes majoránát.

...

Bonchidai nagy hegy alatt

Bonchidai nagy hegy alatt
Van egy forrás titok alatt.
Aki abból, csuhaj, vizet iszik,
Babájától elbúcsúzik.

Nem úgy van most, mint volt régen.
Nem az a Nap süt az égen.
Nem az a Nap, csuhaj, nem az a Hold,
Nem az a Szeretom, ki volt.

Aki volt, már rég elhagyott,
Szebbre vágyott, mint én vagyok,
Szebbre vágyott, hej, de nem kapott,
Még olyant se, mint én vagyok.

...

Hai, mândrâ sâ ne iubim, mâi

(Învîrtită - Forгатós)

||:Hai, mândrâ sâ ne iubim, mâi
C-amândio ne potrivim, mâi :||
||:Si la joc si la umblat, mâi
Si la dulce sârutat, mâi :||
Aj-lala-lalaj-lalaj
Lalalaj-laj-lalalaj-la-lalaj

||:Hai Mândrâ cu mine-n lume
Dar la maica-ta nu-i spune, lalala :||
||:Hai mândrâ sâ ne fim dragi mâi
C-amîndoi suntem sâraci mâi :||

||:Drag me-e jocul bate-l focul,
 Câ el mi-a mâncat norocul :||
 ||:Drag mi-e jocul românesc mâi
 Dupâ el mâ prapâgesc mâi :||

Tavaszi szél vizet áraszt

Lassú, menyasszonybúcsúztató

Tavaszi szél vizet áraszt,
 Minden madár társat választ //:
 Hát én immár kit válasszak
 Szívet szívér' kinek adjak //:.

Addig éli lány világát
 Míg szél fújja pántlikáját //:
 A pántlika könnyű gúnya
 Mert azt a szél könnyen fújja //:
 De a fátyol nehéz ruha
 Mert azt a bú nyomdogálja //:

Jaj, Istenem, de víg voltam
 Míg az anyám lánya voltam //:
 De mióta nem az vagyok,
 A búnak is helyet adok //:

Búsulj, rózsám, mert én sírok
 Tőled búcsúzni akarok //:
 Búcsúzásid rövid legyen
 Bús szívembe kárt ne tegyen //:.

Tele van a temető árka vízzel

Akasztós- Mezőkeszüi

Tele van a temető árka vízzel
 Tele van a szívem keserűséggel
 Ha az Isten akarja, apassza el a vizet
 Hozza vissza a régi szeretőmet.

Menj el, babám, menj el, hogy ne lássalak
 Mert én téged nagyon megutáltalak
 Úgy akartam szeretni, szeretni, hogy ne tudják
 Az irigyek mindenkinek megmondták.

Barázdában szépen szól a pacsirta

Barázdában szépen szól a pacsirta
 Levelem jött, a szeretőm most írta
 Könnyes szemmel azt olvasom felőle
 Csak a halál választ majd el őtőle.

Elémentem a keszüi temetőn

Akasztós-Mezőkeszü

Elémentem a keszüi temetőn
 Eszembe jutott a régi szeretőm
 Jaj, istenem, hogy is jutott eszembe
 Három éve, hogy el van már temetve.

Elémentem a keszüi nagy utcán
 Bétékintettem a babám ablakán
 Éppen akkor vetették meg az ágyát
 Rozsmarinttal seperték fel az alját.

Édesanyám, hol van az a rozsmalint
 Kit a babám szombat este hagyott itt
 Vigye haza, tegye vízbe, tegye pohárba
 Tartsa meg az esküvője napjára.

Már Füzesből kihajtották a nyájat

Már Füzesből kihajtották a nyájat
Elvitték a rózsámat katonának
Elment a nyáj odamaradt, odamaradt a babám

Jaj, Istenem, csak még egyszer láthatnám.

El kell menni, masírozni messzire
Itt kell hagyni a babámat, nincs kire
Reád bízom édes, kedves, jó kenyeres pajtásom

Éljed vele világodat, nem bánom.

Én is éltem világomat azt bánom
Tizenkilenc esztendeig sajnálom
Én is éltem, sejhaj, világomat, azt bánom
Tizenkilenc esztendeig sajnálom.

Coki, kurva, kirúgom a szemedet
Elittad a nyári keresetemet
Kit megettél, kit a farod, kit az orrodra tettél
Egy legénynek selyem zsebkendőket vettél.

Lassan, kocsis, hogy a kocsi ne rázzon
Hogy a babám gyenge szíve ne fájjon
Mer' az úton nincs patika, nincs patika, sem orvos

A babám gyógyít, nem a kórházi orvos.

Lassú csárdás-Palatka

Kicsi tulok nagy a járom(más)

Kicsi tulok nagy a járom
Jaj, de szép lány ez a három
Szeretem én az egyiket
Három közül a szebbiket.

Kicsi tulok, nagy a szarva
Nem fér be az istállóba
A szarvából le kell vágni
A babámtól el kell válni.

Édesanyám sok szép szava
Kire nem hallgattam soha
Hallgattam a másokéra
Nem az édesanyáméra.

CSUJOGATÁSOK

Félre bánat, fére bú

Bolond, aki szomorú

Lám én m ilyen víg vagyok
A szeretőm elhagyott

Hosszú szárú laboda

Nem termettem dologra
Lábom termett a táncra
Szemem kacsingatásra.

Odakinn a hegytetőn

Ott kaszál a szeretőm
Szénát kaszál, nem gabonát
Szőkét szeretek, nem barnát.

Forgassátok, sertítség

Amíg bennem zeng a lélek
Zeng a lélek, zeng a szó
Zeng a szerelemajtó.

Úgy szeretem a táncot

Mint a cigány a fánkot
De még jobban a legényt
Mint a purdó a lepényt.

Húzzad édes muzsikásom

Mer én néked meghálálom
Vagy aratok, vagy kapálok
Vagy az éjjel véled hálok
Csak anyámnak meg ne mondjad
Pendelyemmel bétakarlak.

Ez a kicsi multság

Tartana míg a világ
Három éjjel, három nap
Nem elég a lábomnak
Három éjjel, három nap
Kimulatom magamat.

Hosszú szárú liliomszál

Mit vétettem, hogyelhagytál
Nem vétettem, nem is vétek
Amíg bennem zeng a lélek
Zeng a lélek, zeng a szó
Zeng a szerelemajtó.

Odakinn a hegytetőn

Hamis az én szeretőm
Ha hamis is, legyen is
Az vagyok én magam is.

10.Kamarási templomtorony

Beleakadt az ostrom
Gyere babám, akaszd ki
A nyavalya törjön ki.

11.Piros alma a réten

Nem láttalak a héten
Ha nem látlak vasárnapig
Meghasad a szívem addig.

12.Szállj le kakas a kapuról

Igyál vizet a lapuról
Mer a Tisza befagyott
A szeretőm elhagyott.

13.Hosszú szárú tulipánt

Engem a szerelem bánt
Ha szerelem nem volna
Nekem százszor jobb volna.

14.Nincsen nagyobb gyötrelem

Mint az igaz szerelem
Mer' aki azt próbálja
Nincs egy boldog órája.

15.Jaj, de sáros ez az út

Volt szeretőm, de megunt.

16.Édesanyám azt mondta

Férjhez ád a faluba
Én azt mondtam nem megyek
Én senkit se szeretek
Csak a csokros violát
Szegény embernek fiát.

17.Az én rózsám katona

Ragyog rajta a ruha
De az ősszel leszerel
Hazajön és veszen el.

18. Magos fán terem a fészek

Én a legénynek nem hiszek
Százszor esküszik napjába
Mást szeret minden órába.

19. A szeretőm a tavalyi

Ismét akar udvarolni
Talán meg nem bolondultam
Hogy szeressem, kit meguntam.

20. Az eltitkolt szerelem

Nem hal meg oly hirtelen
De, ha azt a világ tudja
A két szívet széjjelmarja.

21. Vigyázz rózsám magadra

Sokan lesnek utadra
Nappal ne is nézz reám
Csak esténként járj hozzám.

22. Édesanyám lánya voltam

Míg szeretőt nem tartottam
Mióta szeretőt tartok
A búnak is helyet adok/
Édesanyám megtagadott.

23. Tán azt hiszed, azt gondolod

Ha elhagytál, mást nem kapok
Szeret engem két szép rózsza
Egyik titkon, másik tudva
Ha a titkost megfoghatnám
Magam boldognak mondhatnám.

24. Magas dombról hallszik a szó

Ott terem a rózsabimbó
Minden ágon kettő-három
Szakasztanék, de sajnálom
Ha azt tudnám, hogy meghalok
Mégis egyet leszakasztok.

25. Kertem alatt foly el a víz

Barna legény bennem ne bízz
Ha bízol is, nem ér semmit
Úgysem szeretek én senkit.

26. Nincs magasabb a hegyeknél

Nincs nagyobb a szerelemnél
Nincs magasabb a toronynál
Sem nagyobb az unalomnál.

27. Nincs édesebb a vadméznél**Sem huncutabb a legénynél**

Este a lányt megcsókolja
Félrefordul, kikacagja.

28. Fekete felleg az égen

Ne szeressen anyám nekem
Mert kit anyám szeret nekem
Az engemet el nem veszen.

29. Húzzad, cigány reggelig

Reggel is egy darabig,
Míg a pendely langallik.

30. Kláris bimbó lehajlott

A szeretőm elhagyott.

31. Mondd meg rózsám az anyádnak

Ne átkozzon fűnek-fának
Mer' az átok helyet keres
Azt fogja meg, kit érdemes.

32. Szivárványos az ég alja

Haragszik a rózsám anyja
Ha haragszik tegyen róla
Kössön béklyót a lábára
Vaskarikát az orrába
Mégis én leszek a párja
Leányoknak bosszújára.

33. Az én szívem olyan víg

Mint akinek háza ég
Az én szemem olyan kerek
Ahányat lát, annyit szeret
De a szívem olyan igaz
Ezer közül egyet választ.

34. Ne bánd édes virágom**Hogy én élem világom**

Éljed te is nem bánom
Szívemből azt kívánom
Tiszta szívből, szeretetből
Éljed te is jókedvedből.

35.Járj előttem lábujjhegyen

Hogy vigyelek át a hegyen
Este jüvek, reggel megyek
Míg a világ, nálad leszek.

36.Beteg, fekszik, felkel, eszik

Legényekkel ölelkezik.

37.Bonchidai faluvégen

Megdöglött egy pipe éhen.

38.Igaz voltam, mint a gyertya

Mégse hittél nekem soha
Olyan igaz voltam hozzád,
Mint tulajdon édesanyád.

39.Válaszúti hegy alatt

Szántottam egy darabot
Vetek bele lenmagot,
Hogy teremjen galambot
Hogy teremjen ki szőkét,
Ki barnát, ki feketét.

40.Piros alama, zöld retek

Elmentek a legények
Fodormenta bokréta
Én Istenem, hozd vissza.
Hogy üljek az ölekbe
Hogy nézzek a szemükbe
Úgyse ülök sokáig
Csak tizenkét óráig
Az a tizenkét óra
Nekem csak egy minuta.

41.A visai lapon

Ül a kakas a tyúkon
A visai legények
Most kergetik, szegények.

42.Válaszúti leányok

Mind a patakra járnak

Hazajönnek vizesen
Csókot adnak szívesen.

43.Kis menyecske gyenge teste

Megkívánja minden este.

44.Azért jöttem hozzátok

Tudom van pálinkátok
Láttam, mikor hoztátok
Az ágy alá dugtátok.

45.Örömanya jöjjön ki

A nagy kaput nyissa ki
Mert mi hoztunk segítséget
A fiának feleséget.
Jól tud főzni, mosogatni
A pucikba sírdogálni
Lesz, aki seperje házát
Ki megdöngesse a hátát.

46.A menyasszony alig várja

Hogy feküdjék fel az ágyba

47.Igyál kántor, igyál pap

Holnap nem lesz ilyen nap.

48.Atya , Fiú, Szentlélek

Én a paptól nem félek
Mer' a pap is hibázik
Ha sötétbe érkezik.

49.Az én uram olyan vén

Mint egy hosszúnyakú gém
Tiped, tapod, ahogy tud
Hátra kapar, mint a tyúk.

50.Elszáradt a bodzafa

Hol hálunk az éjszaka
Ajtó mellett a padon
A te gyenge hasadon.

51.Száraz kóré, nem nedves

A vénasszony nem kedves
Száraz kóré, leng a nád
Szellőztesd meg a pinád.

52.Én is mindig boldog voltam

Ha szép virágok közt voltam

De egy kertész leszakasztott

Keze alatt elhervasztott.

53.Kék ibolya a hegytetőn

Haragszik rám a szeretőm

Ha haragszik, én nem bánom

Mással élem a világot.

54.Érd meg babám azt az időt

Sírva járj el kapum előtt

Tele vájd a kapu fáját

Úgy sirasd el a gazdáját.

55.Ez a ruhám szegelletje

Barna legény kerülgette

De hiába kerülgette

Édesanyám nem engedte.

56.Hosszú szárú tulipánt

Engem a szerelem bánt

Ha szerelem nem volna

Nekem százszor jobb volna.

57.Az eltitkolt szerelem

Nem hal meg oly hirtelen

De ha azt a világ tudja

A két szívet széjjelmarja.

58.Odakint a csengőbe

Rózsa nyílik a fűbe

Rózsa nyílik, szegfű hajlik

A szeretőm rám haragszik

Ha haragszik megbékélik

Mikor a kökény megéri

Megéri az feketére

Fáj a szívem a szőkére

A szőkét az Isten adta

A barnát a víz hajtotta.

59.Le az úton, lel, le ,le**Piros alma levele**

Piros alma csüng a fán

Csak egy csókért fáj a szám

Azt a csókot megkapnám

Mindjárt nem fájna a szám.

60.Ezt a kicsit kiteszem

Hazamegyek, s lefekszem

Lefekszem, nem alhatom

Azt se tudom, mi bajom

Az az egész nyavalyám

Lefeküdnék, aludnám.

61.Ne hallgass mende-mondára

Ülj a térdem kalácsára

Átölellek két kezemmel

Hadd nézzen más irigy szemmel.

62.Túl a vizen, túlvilágon

Füge terem minden ágon

Fügét szedtem, de nem ettem

A babámé nem lehettem.

63.Volt szeretőm, volt egy pár

Kiért szívem holtig fáj

Volt szeretőm öt is, hat is

De jó lenne most egy vak is.

Nem becsültem meg a hatot

Megbecsülném most a vakot.

64.Kamarási hegy alatt

Ferednek a bivalyak

Bivalyak a feketék

Szeretik a menyecskék.

65.Húzzad, cigány, ne húzz kettőt

Most kaptam egy új szeretőt

Olyan, mint egy gyöngyvirág

Azt se tudom, hogy hívják

Ahogy megyen az utcán

Rózsa nyílik a nyomán

Ha nem rózsza, viola

Szívem vigasztalója.

66.Nincs anyádnak hat libája

Csak egy nagy, szőrös kutyája.

67.Túl a hegyen terem a zab

Szeretnélek, de nem szabad.

68.Túl a vizen van egy vályú

Abból iszik háromszáz juh
Én vagyok a vízmerője
Barna legény szeretője
Amér' barna, nem cigány
Szeret engem igazán.

69.Égszínkékes ruhát kötök

Büszke legény a szeretőm
Nem bánom, ha büszke is
Csak szeressen engem is.

70.Adj egy csókot, én egy mást

Hogy ne felejtsük egymást.

71.A szakácsné feneke

Egy kicsi helyt fekete
Azért olyan fekete,
Mert az üsthöz értette.

72.Kicsi vőfi, nagy vőfi

Mind a kettő menjen ki
Menjen ki a tálak után
Ne járjon a lányok után.

73.Násznagyasszony mit csinált

Hogy a kontya félreáll
Igazítsa meg a kontyát
Mért ivott annyi pálinkát

74.Temetőbe ződ halom

Ott kaszál a galambom
Én a rendet leterítem
S őt magamnak megkerítem.

VISAI CSUJOGATÁSOK

Adatközlő: Fodor Anna-1993

Házunk előtt jégverem

Benne van a szerelem
Kinyitani nem merem
Kirepül a szerelem.

Felső soron a mi házunk

Fehér rózsza nyílik nálunk
Ha fehér kell, fehérít adok
Ha piros kell, magam vagyok.

Magas fán terem a makk

Maradj rózsám magadnak
Mer' engem megvetettél
Szívet mással cseréltél.

Erdő, erdő, de magas vagy

Édes rózsám, de messze vagy
Ha az erdőt levághatnám
A rózsámat megláthatnám.

A temető kapuja

Van egy rózsza kinyílván
Piros annak a széle
De fehér a közepe.

Hosszú szárú laboda

Nem termettem dologra
Lábom termett a táncra
Szemem kacsingatásra.

Csillagos a ruhakötőm

Haragszik rám a szeretőm
Minél jobban haragszik
Annál jobban csillagzik.

Az én uram olyan jó

Télen szamár, nyáron ló
Egyszer mondom csühej, nye
Felugrik a tűzhelyre.

Akinek itt kedve nincs

Annak egy csöpp esze sincs
Fel kell tenni a füstre
Vagy a pálinkásüstbe.

A sarkantyúm taréja

Pulyszkából van kirakva
Ha a babám meglátja
Túróval fut utána.

Egy kis helyet nekünk is

Ha kicsinyek vagyunk is
 Én is kicsi, te se nagy
 Éppen nekem való vagy.

10.Édesanyám kiskoromba

Zárt volna a koporsómba
 Hogy ne legyek senki rabja
 Csak az én rózsám galambja.

11.Három tányér köménymag

Jaj, de büszke legény vagy
 Jól áll neked büszkélkedni
 Szeretnék a tiéd lenni.

12.A visai híd alatt

Lányok sütik a halat
 Keszkenyőbe takarják
 A legénynek úgy adják.

13.Azér' vagyok ilyen sovány

Mer az uram sokat kíván

14.A menyasszony lába közt

Gerebeletlen a szösz
 A vőlegény azt ígéri
 Még az éjjel kikeféli.

15.A menyasszony irul-pirul

Lába közé szaladt a nyúl.

16.Három marék petrezselyem

Lágy a pina, mint a selyem.

17.Ahol lyukas a ruhám

Ott káricsál a pinám.

18.Mikor szökek felfelé

A tökem lóg lefelé.

19.Tiszta búza konkoly nélkül

A vőlegény puca nélkül.

20.Tiszta árpa burján nélkül

A menyasszony pina nélkül.

21.Öreg ember lóg az ínja

Mégis tudja, hol a pina.

22.Akármilyen feszes nadrág

Szép asszonynak letaszítják
 Akármilyen nagy az úr
 A pinához lehajul.

23.Ez a kicsi kicsike

Kétszer kapott az este
 Ha még egyszer kapott volna
 Bizonyosan meghalt volna.

24.A menyecske drága kincs

Sohase mondja, hogy nincs
 De a leány tagadja
 Mégis szívesen adja.

25.Mondom kislány kútágas

Mondom biz' én jó tágas
 Mondom kislány dióbél
 Mondom biz' én belefér
 Mondom kislány mondola
 Mondom biz' én nyomd oda.

26.A menyasszony bújába

Belebújt a burjánba
 A vőlegény utána
 Kocsányt dug a lyukába.

27.A menyasszony alig várja

Hogy feküdjék fel az ágyba
 A sok leány csodálkozik
 Menyasszonynak kívánkozik.

28.Ezta kicsi leánykát

Tegnap este csinálták
 Hogy is tudták csinálni
 Milyen jól tud táncolni.

29.Gyere rózsám, mint az öste

A két szőrest tegyük össze
 Gyere nálunk, ketten hálunk
 Majd meglátjuk, mit csinálunk.

30.Az én rózsám olyan forma

Mintha bihalybornyú volna
 Mikor felém tántorog
 Még a belem háborog
 Kihajtják a legelőre
 Hazahallszik a bőgése.

31.A menyasszony így meg úgy

A pendelye csupa húgy.

32.Kedves vőlegény uram

Mért nem nézted meg jobban

A menyasszony hibája

Két darab a pinája.

33.Ez a kicsi menyecske

Kétszer kapott az este

És a tegnap délután

Háromszor egymás után.

34.Gyere rózsám a ház mögé

Nézd meg mivel állok elé

Olyat nyomok a markodba

Mint a csontos bika szarva.

35.Falu végen egy fehér ház

Ha ránézek a hideg ráz

Nem azér' a fehér házér'

Csak a benne lakójáér'.

36.Piros szoknya, pi, pi, pi

Van alatta valami

Egy kis róka, egy kis nyúl

Minden legény odanyúl.

37.A legénynek jár a keze

A leánynak legyen esze.

38.Annyit tudok az eszemmel

Nem tud a pap a könyvivel.

39.Vőfélyek, vőfélyek

Nincs nekik szeretőjek

Adom én a zsebkendőmet

Leszek én a szeretőjek.

40.Az én szívem olyan víg

Mint akinek háza íg.

41.Jaj a szívem, jaj, hogy dobog

Mikor ilyen szép lányt fogok

Édes vérem, testvérem

Érted buzog a vérem.

42.Házunk előtt két kis csirke

Egyik kakas, másik jérce

Én eszem a zúzát, máját

Csókolom a babám száját.

VÁLASZÚTI CSUJOGATÁSOK

Kicsi leány be megnőttél

Eddig férjhez mé' nem mentél

Mentem vóna, de nem vittek

Engem itthon felejtettek

De ne búsulj, me' most visznek

Három féle gúnyát vesznek

Egyik bikkfát, másik cserfát

A harmadik mogyorófát.

-A szakácsné fersinge

Egy kicsi helyt fekete

De csak azért fekete

Hogy az üsthöz értette.

-Násznagy uram tartsa magát

De nem ér egy hajítófát

Násznagyasszony nagy a hája

Tapogasd meg, hogyha állja.

-Három leány Kidébe

Kiment a kenderföldre

Néztek egymás szemébe

Melyiknek szebb a szőre.

-Bonchidai legények

Zöld kalapot viselnek

Házasodni nem mernek

Félnek, megszegényednek.

-Bárcsak ez az éjszaka

Szentgyörgy napig tartana

Keresztelő, lakodalom

Nincsen akkor beteg asszony

Ez a kicsi kaláka

Éljen, aki csinálta.

-Húzzad édes muzsikásom
Mer' én néked megszolgálom
Vaj aratok, vaj kapálok
Vaj egy éjjel veled hálok
Csak uramnak meg ne mondjad
Fersingemmel megborítlak.

-Le az úton menőleg
Visszafelé jövőleg
Szeretőmmel találkoztam
Megöleltem, megcsókoltam
De ha ismét találok
Én újból megcsókolom.

-Hogyha szeretsz, olyat szeress
Hogyha elhagy könnyen felejtssd
Mer' én szerettem egy szépet
Felejténém, de nem lehet
Felejténém, de nem tudom
Még éjjel is megálmodom.

-Ez az igaz magyar tánc
Ebbe forog minden ránc

-Forgassátok, serítsétek
Amíg bennem zeng a lélek

-Ez a leány úgy járja
Térgyig látszik a lába.

-Karikára legények
Betyárosan verjétek
Itt vagyok én segíték.

-Járd ki lábam, ne hibázz
Mer engem a hideg ráz
Egyik lábam kijárja
A másik elhibázza.

-Válaszúti híd alatt
Rézsarkantyúm ott maradt
Gyere babám keresd meg
Ha megkapod pengesd meg.

-Rugd ki lábam, rugd ki most
Nem parancsol senki most
Ha parancsol, ha nem is
Rugd ki lábam azér' is.

-Két, három csók nem a világ
Száradjon meg, aki nem ad.

-Ládd egy kicsit adhatnál
S azér' leánykodhatnál.

-A menyecske drága kincs
Sohase mondja, hogy nincs
A menyecske drága lélek
Ád ő nekem, amit kérek
De a leány tagadja
Mégis szívesen adja.

-Hagyjon békét, ne nyugodjék
Jaj Istenem, mért hágy békét.

-Az én gatyám lengyel gyolcs
Benne van az arany kócs.

-A plajbászom olyat ír
kilenc hónap múlva sír.

-Hej kisasszony, kisasszony
Lehetne már menyasszony
Megnőtt már a csicsikéje
Lehetne már kicsikéje.

-Úgy táncolnak Kidébe
Mint a légy a cibrébe

-Úgy táncolnak Bádokba
Mint a csizma lábomba.

-Úgy táncolnak Dobokán
Mint a bolha tű fokán.

-Úgy táncolnak Fejérden
Mint a szamár a réten.

-Úgy táncolnak mifelénk
Mint egy leány, s egy legény.

-Válaszúti menyecskék
Ugranak, mint a kecskék
Szeretőjük mindig más
Az urik csak ráadás.

-Válaszúti leányok
Pohárbeli virágok
Legények ha akarják
Kalapjukba hervasszák

- Válaszúti legények
Szilvaízes lepények
Leányok, ha akarják
A hamuba takarják.
- Válaszúti leányok
Cukorporos a szájok
Válaszúti legények
Mind lenyalják szegények.
- A legénynek jár a keze
S a leálynak legyen esze.
- Válaszúti leányok
Mind a patakra járnak
Hazajönnek vizesen
Csókot adnak szívesen.
- Igaz vótam, mint a gyertya
Mégse hittél nekem soha.
- Válaszúti csurgó víz
Olyan édes, mint a méz
Aki iszik belőle
Vágyik a szerelemre.
- Járj előttem lábujjhegyen
Hogy vigyelek át a hegyen
Este jüvek, reggel menyek
Még a világ nálad leszek.
- Nem kell engem tanítani
Hogy kell szeretőt tartani
Megtanultam én azt régen
Esztenedeje múlt a télen.
- A szeretőm pakulár
A hegyeken furulyál
Főzek neki vacsorát
Fekete tyúk taraját.
- Ez az üveg az enyém
Csókolom is sűrűcskén
De az a baj üresedik
S az én fejem részegedik.
- A feneke akármerre
Csaka szájo dújjen erre.
- Az az igaz magyar gyerek
Aki sohase kesereg.
- Válaszúti sűrűr berek
Csak ott terem ügyes gyerek
Magos, vékony, mint a nádszál
Hajlik, mint a gyöngyvirágszál.
- Bonchidai faluvégen
Megdöglött egy pipe éhen.
- Válaszúti hegy alatt
Szántottam egy darabot
Vetek bele lenmagot
Hogy teremjen galambot
Hogy teremjen ki szőkét,
Ki barnát, ki feketét.
- Kicsi vőfi, nagy vőfi
Mind a kettő menjen ki
Menjen ki a tálak után
Ne járjon a lányok után-
- Nyüzütlányok mit ittak
De bűdöset fingottak
- Násznagyasszony mit csinál
Hogy a kontya féreáll
Igazítsa meg akontyát
Mért ivott annyi pálinkát.
- Násznagyuram gondolatlan
A nadrágja gombolatlan.

KALOTASZEGI CSUJOGATÁSOK

Az örök Kalotaszeg CD 4. Kallós Z.:

Kútágásra szállott a sas,
Engem, kislány ne csalogass.
Csalogatott engem más is,
Náladnál szebb virágszál is.

Az én szívem olyan víg,
Mind akinek háza ég.

Az én szemem olyan kerek,
Ahányat lát, annyit szeret.

Elveszett a pincelakat,
Jaj, de jó táncosom akadt.

Tán azt hiszed, te csipás,
Hogy engem nem szeret más.
Szeret engem még más is,
Náladnál szebb virág is.

Aki nem tud táncolni,
Menjen haza aludni.
Lám, én tudok táncolni,
Itt akarok mulatni.

Ez a kicsi mulatság,
Tartana, míg a világ.
Három éjjel, három nap,
Kimulatom magamat.

más:

Az én szoknyám rózsaszín
Tegnap vette egy legény
Ha még egyet vett volna
Két rózsaszín lett volna.

Szép a leány egy ideig
Tizenkilenc esztendeig
De ha aztat túlhaladja
A legénynek mind bolondja.

Annyit adok a babámra
Mint a kötőm madzagjára
De arra is többet adok
Ha elszakad másat varrok.

Májas, májas, kenőmájas
Álljon félre, aki házas

Kurta lábú kisfiú
Járjad te is, ujjú.

Aki minket nem állhat
Egye meg a búbánat
Aki minket meggyaláz
Akasztófán legyen gyász.

Kicsi legény, karika
Málélisztes a lika.

Ez a leány olyan vót
Egyet kapott, majd meghótt
Ha még egyet kapott vóna
Bizony Isten meghalt vóna.

Piros az én keszkenőm
Csinos az én szeretőm
Hogyha csinos nem volna
Szeretőm se lett volna.

Piros, piros, papiros
Szép a leány, ha csinos
Ha nem csinos színtelen
Mint az alma éretlen.

A mérai híd alatt
Nyergelem a lovamat
Lovamat a feketét
Ölelem a menyecskét.

Barna legény a réten
Virág van a kezében
Nem kell nékem a virág
Csak az, aki csókot ad.

Atya, Fiú, Szentlélek
Én a paptól nem félek
Százszor esküszik napjába
Mégis felmászik az ágyba.

Hopp az úton keresztül
Engem szeress egyedül
Engem szeress, ne anyádat
Én csókolom meg a szádat.

Kitörjük a nyakunkat
Mégse hagyjuk magunkat.

Ez az igaz, ez a jó
Ez a kedvünkre való.

Piros rózsza, zöld levél
Köszönöm, hogy szerettedél.

Ez a legény olyan forma
Mintha bikaborjú volna
Ha kimegy a legelőre
Messze hallszik a bőgése.

Ne nézz olyan horgason
Száradj el a lábodon.

Vess figurát, olyan cifrát
A sarkantyúd hányjon szikrát.

Ide nézz a figurára
Ne a leány szoknyájára.

Ide lábam, ne tova
Ne idegen faluba
Mer' idegen faluba'
Nincs ilyen jó muzsika.

A mérai faluvégen
Három csillag van az égen
Én is oda való vagyok
Ahol az a csillag ragyog.

Loptás az én keszkenőm
Huszár az én szeretőm
Huszár biz a , nem baka
Csörög a sarkantyúja.

A mérai határon
Nem nőtt eső a nyáron
Nem nőtt meg a kenderünk
Kurta lett a pendelyünk.

Piros alma csüng a fán
Csak egy csókért fáj a szám
Ha a csókot megkapnám
Nem fájna érte a szám.

A mérai hegytetőn
Integet a szeretőm
Fehér kendőt lobogtat
Engem oda csalogat.

A mérai legények
Mind ügyesek, mind szépek
Csak az a hiba bennünk
Félre kacsint a szemük.

Ezeknek a legényeknek
Kell valami szegényeknek
De én biza nem adok
Inkább leány maradok.

Hó te legény, hó te, hó
Ne szökjél úgy, mint egy ló
Járjad inkább, ne hibázz
Mer' engem a hideg ráz.

Cserép csupor, csapd össze
Lepcses szádat fogd össze.

Ez a legény azért görbe
Állva csinált a gödörbe.

Komámasszony pendelye
Likasan van felszegve
Nincsen annyi lik rajta
Ahányszor volt felhajtva.

Fogadok egy liter borba
A menyasszony ki van fúrva
Fogadok én kettőbe
Ki volt fúrva előre
Fogadok én háromba
Fel is volt az csinálva.

Feltették a hajadat
Kifúrták a likadat.

Az én szemem olyan kerek
Ahányat lát, annyit szeret
De a szívem olyan igaz
Ezer közül egyet választ.

Öreg ember, ősz a haja
Ritkán kell neki a pipa

Ez az utca tekervényes
Itt a leány nagyon kényes
Úgy simul a legény alá,
Mint a nyúl a bokor alá.

Rózsaszín a ruhakötőm
 Barna legény a szeretőm
 Amért barna, nem cigány
 Szeret engem igazán.

Okos ember az uram
 Mert megveri a hátam
 Megveri a fejem is
 Jöjjön meg az eszem is.

Kerek az én kalapom
 Kerekebbre vágatom
 Kicsi az én galambom
 Könnyen megcsókolhatom.

Ez a kicsi legényke
 Ha kiskertembe jönne
 Rózsát tennék kalapjára
 Páros csókot az arcára.

Ez a kicsi legényke
 Fekete szemöldöke
 Fekete szem piros orca
 Nem minden legény hordozza
 Piros orca, fekete szem
 Ez engem a sírba teszen.

Egy páros csók nem a világ
 Száradjon meg, aki nem ad.

Úgy szeretem a szőkét
 Mint a szőlőt szemenként
 De még jobban a barnát
 Mint a borízű almát.

A mérai csorgóvíz
 Olyan édes, mint a méz
 Aki iszik belőle
 Vágyik a szerelemre.

Libaláb, libaláb
 Násznagyuram töke lágy.

Libanyak, libanyak
 Násznagyuram töke nagy.

Násznagyuram káposztája
 Tővig édes a torzsája.

A menyasszony koszorúja
 Piros rózsza a bimbója
 A vőlegény vette neki
 Azért bizony szeretheti.

Szentlászlói híd alatt
 A pendelyem ott maradt
 Eridj, János, szedd össze
 Hogy ne szidjanak össze.

Ha egy kicsit ihatnám
 Penderítem a szoknyám
 Ha egy cseppet sem iszom
 A lábam sem mozdítom.

Édes, kedves galambom
 Nincsen gatyamadzagom
 Az én uram az éjjel
 Mérgibe rágta széjjel.

A menyasszony lilium
 A dereka cimbalom
 A vőlegény pengeti
 Aki őtet szereti.

Ujuju, ujuju
 Galátába szart a juh
 A menyasszony kiszedte
 A vőlegény megette.

Kerek az én csizmám sarka
 Kereken fordulok rajta

Ügyes ember az uram
 Azért veri a hátam
 Megveri a fejem is
 Jöjjön meg az eszem is.

Kerek az én kalapom
 Kerekebbre vágatom
 Kicsi az én galambom
 Könnyen megcsókolhatom.

Megette a tyúk a lencsét
 Adjon isten jó szerencsét.

A menyasszony lába közt
Van egy marék pátyaszösz
A vőlegény orsója
Az éjjel megsodorja.

A menyasszony lába közt
fekete disznó rőfög
A vőlegény észrevette
A nagy tökit odalökte.

Róka fut a kenderbe
Gyere ülj az ölembe.

Az én uram kóbori
Meg kéne borítani
Megborítom uramat
Kimulatom magamat.

Nem látom a táncosomat
Mégis mulatom magamat.
-Előre hát legények
Ne a szoknyát lessétek.

Innám, innám, de nincs mit
Borért küldnék, de nincs kit
Itt van az én galambom
Elmegy az, ha én mondom.

Ha öreg is, ha vén is
Egy-egy kicsit csak mégis.

Három csomó petrezselyem
A vénasszony veszedelem.

Három kötés nyakravaló
Elhallgass te takonynyaló.

Alig megyünk három házig
A menyasszony lebabázik.

Körösfői hegy alatt
Mefogtam egy szamarat
Felültem a hátára
Úgy mentem a vásárba.

A vőlegény horgas lába
Lajtorjával mász az ágyba
Úgy mászik az asszonyára
Mint a huszár a lovára.

Ez az öreg vénember
Olyan mint egy szöszpengyel.

Kecskeugrást láttunk már
Táncolhatnánk mi is már.

gyorsbillentyű:	címsor2 = alt+0 ě betű = ctrl+alt+é
betű, -méret:	énekek: calibri 12,5 tartalomjegyzék 9 lábjegyzet 7 (díszes: Coronet betű plakáton, Mistral itt 2. oldalon)
tempó:	Kallós, Idegen földre CD csárdás=magyar=112; Sebő Széles hídon =115 irányzott: (90) 100 (csárdás és négyes is)
jel:	: ismétlő jel, alsó oktáv ' felső . hosszú :/ ism.
nyomtatás előtt:	frissít (tartalom, mutató, élőfej), a tartalomjegyzék a végén páros oldalra kerüljön; nyomtatás előbb PDF-be, aztán onnan papírra A4 ill. rosszul látóknak A3 is. ellenőriz: stílusok, sormutatók
stílus (pdf):	<i>piros: szövegváltozat, egy szó</i>

türkiz: szövegváltozat, versszak

fejezetnév és fejezetszám (címsor) beszúrása élőfejbe és élőlábba (!)
(writer/inserting a chapter name and number in a header or a footer): élő-
láb/tervezés/kész modulok/ mező/ **StyleRef(!!!)**/pl. címsor1/ ok

kezdősor mutató stílusa: Tárgymutató 1;Tárgymutató sg

tartalomjegyzék stílusa: jobbgomb/ mező szerkesztése/ (TOC) / Tartalomjegyzék
/módosítás/TJ1; TJ1 és TJ2 tabulátorok törölve (oldalszám nem látszott)

KALOTASZEG ÉNEKEK 2011-2023 - TARTALOMJEGYZÉK

KALOTASZEGI VÁLOGATÁS.....	4
Csá Bodor a borozdába.....	4
Elmennél-e, elhagynál-e.....	5
A csizmámra sárga patkót veretek.....	5
A puszta tetején.....	6
Mikor a szolgának telik esztendeje.....	6
Kimegyek a hegyre.....	6
Ha meguntál édesanyám, édesanyám tartani.....	7
Arra kérem az én jó istenemet.....	7
Az én kis pejlovam.....	7
Erdély körül van kerítve.....	8
Ablakomba besütött a holdvilág.....	8
A temető kapu.....	9
A türei határon.....	9
Jaj, Istenem, adj egyet.....	9
Búsulni sohasem tudtam.....	10
Édesanyám rózsafája.....	10
MULATÓ ÉNEKEK CD – ÖKRŐS.....	11
Szántani kén→ tavasz vagyon.....	11
Bujdosik az árva madár.....	11
Kimegyek a hegyre.....	11
Esik eső ház ereszén lecsorog.....	11
Új a csizmám galambom el akarom viselni.....	11
Az én kis pej lovam.....	12
Mind azt mondják hogy nem kapok szeretőt.....	12
Gyöngyvirágos a türei nagytemplom.....	12
Csak titokba→ csak titokba.....	13
Hajtsd ki babám az ökröket.....	13
Engem anyám megátkozott.....	13
Hová mész te három árva.....	13
Ha kimegyek a türei nagyhegyre.....	14
Nagypénteken mossa holló a fiát.....	14
Kis pej lovam megérdemli a zabot.....	14
Édesanyám mi van a kötényében.....	14
Édesanyám rózsafája.....	15
Ne vigyetek ne vigyetek.....	15
Azt gondoltam, hogy nem leszek.....	15
KALOTASZEGI KESERVES.....	16
Fényes csillag kezd ragyogni az égen.....	16
Ha kimegyek a doberdói harctérre.....	16
Este vagyon (van már), tízet ütött az óra.....	16
Kilenc tulkot purót hajtottam a vásárba.....	16
Kimegyek a doberdói harctérre.....	17
Kihajtottam Virág ökröm.....	17
Addig megyek, míg a szememmel látok.....	18
Nem bánom én, akárhogy dereg az ég.....	18
Amerre én járok még a fák is sírnak.....	19
Temetőbe' szól az ének.....	19
Fehér László lovat lopott.....	20
.....	20
Hej, mikor én felülök szürke paripámra.....	20
Béres vagyok, részes.....	21
Darutollam lehajlott.....	21
Jó estét, jó estét, de nem mindenkinek.....	21
Gyere, pajtás katonának.....	21
Engem anyám megátkozott.....	22
Jaj, de szépen harangoznak.....	22
Lement a nap a hegy megé'.....	22
Ej, darumadár fészkit rakja a pusztán.....	22
Ország, világ az én hazám.....	23
Édesanyám is volt nékem, de már nincs.....	23
Édesanyám rózsafája (másképp).....	23
Nem messze van ide Kismargita.....	24
KALOTASZEGI HAJNALI.....	25
Lehullott a piros rózsá levele.....	25
Két szivárvány, két szivárvány.....	25
Kaszárnya, kaszárnya.....	25
Édesanyám, mi van a kötényébe.....	25
Nagypénteken mossa holló a fiát.....	26
Tarka paszuly az ágy alatt.....	26
Erdélyország az én hazám, nem német.....	26
Nagygazda volt az én apám.....	27
Ha kimegyek a türei nagy hegyre.....	27
Felültem a széles világ lovára.....	28
Szántani kén' tavasz vagyon.....	28
Új a csizmám, galambom.....	29
Gyöngyvirágos a türei nagytemplom.....	29
Ej, de a türei nagy híd mellett.....	29
Ej, nem mind arany, nem mind ezüst.....	29
Piros az ostrom nyele.....	30
Ősz az idő, hideg a szél.....	30
Bujdosik az árva madár.....	30
Esik eső, ház ereszén bécsorog.....	31
Ha elindul az a vonat, hadd menjen.....	31
Csak titokban, csak titokban akartalak szeretni.....	31
Addig megyek, míg a szememmel látok.....	31

Azt gondoltam, hogy nem leszek katona	32
Ej, nem szeretem az idők járását	32
Haza is kéne már menni	32
A hajnali csillag ragyog.....	33
Ne vigyetek, ne vigyetek engemet katonának	33
Rózsa kihajlik a gyalogútra.....	33
.....	34
Bú ebédem, bánat napom	34
Nem tudja azt senki csak a jó Isten	34
Engem anyám megátkozott	34
Tiszta búzát szedeget a vadgalamb.....	34
Kimentem a zöld erdőbe, hej kék ibolyát szedni	35
Széna, széna, széna terem a réten.....	35
Ha bémegek a mérai csárdába	35
Végigmentem a lónai, a lónai temetőn	35
KALOTASZEGI CSÁRDÁS	36
Piros kancsó, piros bor.....	36
Vajon ide bémenjünk-e.....	36
Ha te csóka, csicsóka.....	36
Fehér fuszulykavirág.....	36
Nincsen kenyér, nincsen só	37
.....	38
Új korába' repedjen meg a csizmám.....	38
Megátkozott engem az édesanyám	38
Szép holdvilág volt az este	39
.....	40
Balaton közepe náddal van kerítve.....	40
Édesanyám, ha bejön Kolozsvárra	40
Kicsi leány, nagy a csicse.....	40
Künn a réten lekaszálták a szénát	40
Még az úton lefelé sem mehetek	41
Édesanyám férjhez adott.....	41
A türei hegy alatt, de hegy alatt	41
Felszállott a kakas a meggyfára.....	42
Szánt az ökör, recseg-ropog a járom	42
Száraz a bokor a tetőn	42
Illik a tánc a rongyosnak.....	43
A fiastyúk magasan száll az égen	43
Este mikor én lefekszek mindig kilenc óra	43
FRISS CSÁRDÁS	43
Járd ki lábam.....	43
MEZŐSÉG	44
KATONAKÍSÉRŐ, MENYASSZONYKÍSÉRŐ	44
Az ökör a földet nem magának szántja	44
Madár szállt a háztetőre	44
Mikor mentem a faluból kifelé	44
MEZŐSÉGI LASSÚ, AKASZTÓS.....	45
Néhol kerekedik egy fekete felhő.....	45
Válaszúti hegyet fújja a hideg szél.....	45
Olyan vagy te, rózsám.....	45
Fordulj kedves lovam napszentület felé	46
Becskereki, Becskereki.....	46
Hallod-e te szelídecské.....	47
MEZŐSÉGI LASSÚ CSÁRDÁS	48
Úgy elmegyek, hírt sem halltok felőlem.....	48
Szégyen volna, hogyha én azt nem tudnám	48
Hallod, babám, mit füttyörész a rigó.....	48
Válaszúti hegy aljába'	49
Császárkörte nem vadalma	49
Komámasszony kakasa, kakasa.....	49
A kalapom, a kalapom félig selyem	50
.....	50
Jaj, de búsán harangoznak	50
Válaszúti sűrű berek.....	51
Nyisd ki, rózsám az ajtót.....	51
Kapitány úr, arra kérem	51
Miről apám nagy búsán szólt	52
Elmúltak a mézes hetek.....	52
Esik eső, szakad, szakad	52
Azt gondolja, ki nem tudja	53
Bánat, bánat, keserűség.....	53
MAGYARSZOVÁT, NÉGYES	54
Száraz a bokor a tetőn	54
SZOVÁTI LASSÚ.....	54
Hogyha tudtad, hogy nem szeretsz	54
MAGYARSZOVÁT	56
Már minálunk csépelik a ződ búzát.....	56
Két fa között kisütött a holdvilág	56
Jaj, de búsán harangoznak a toronyba'	56
Csillagtalan setét éjjel	57

Magasan repül a daru, szépen szól.....	57
Szerettelek sok ideig	57
Szépen szólnak a mezei pacsirták	58
Szépen veri az eső a virágot	58
A reguta búval éli világát	58
Nem vagyok, nem vagyok, nem vagyok hibás	58
Zöld szalagos az én lábim eleje.....	59
Kicsi tulok, nagy a járom.....	59
MÁS.....	60
Én az éjjel nem aludtam egy órát	60
A kalapom, a kalapom félig selyem	60
Ágas-bogas a diófa teteje.....	60
Végigmentem az utcán	61
Télen nagy a hó	61
Kék ibolyát ültettem a pohárba	62
Amott kerekedik egy fekete felhő	62
Édesanyám sok szép szava	62
Seprik az erdei utat.....	63
Seprik az erdei utat.....	63
Meg akartam házasodni.....	63
Szült anyám, de nem magánok.....	64
Szároz bokor a hegytetőn	64
Ne bándd, édes virágom.....	65
Mind azt mondja a retek,	65
Édesanyám úgy szeretett,	65
Ugat a kutyám, a Bubi	65
Kaszárnya, kaszárnya	66
De szeretnék zöld erdőbe fa lenni,.....	66
A marosi füzes alatt	66
Ha felmegyek Kolozsvárra	66
Sárgadinnye felmászott a görögre	67
Le az utcán, szép csendesen lefelé	67
Jaj, Istenem, de víg voltam.....	67
Édesanyám, mért szültél a világra	67
Kolozsvári kaszárnya.....	68
Édesanyám a kendőm.....	68
.....	68
Csillagok csillagok szépen ragyogjatok	68
Felmásztam a kemencére	68
Őszi rózsza ha leszakítanálak	68
Nem úgy van most mint volt régen.....	69
"Hidegen fújnak a szelek..."	69
Csak azt mondd meg, jó galambom	70
Jól meggondold, rózsám, elejét-utolját	70
Bonchidai nagy hegy alatt	70
Hai, mândrâ sâ ne iubim, mâi	70
Tavaszi szél vizet áraszt	71
Tele van a temető árka vízzel	71
Barázdában szépen szól a pacsirta	71
Elémentem a keszűi temetőn.....	71
Már Füzesből kihajtották a nyáját	72
Kicsi tulok nagy a járom(más)	72
CSUJOGATÁSOK	73